

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 137

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος
25 Απριλίου 2015

Περιεχόμενα

II Ανακοινώσεις

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 137/01	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση M.7483 — Abellio Transport / ScotRail) ⁽¹⁾	1
---------------	---	---

III Προπαρασκευαστικές πράξεις

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

2015/C 137/02	Γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 19ης Νοεμβρίου 2014, αναφορικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ (CON/2014/83)	2
---------------	--	---

EL

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 137/03	Ισοτιμίες του ευρώ	26
---------------	--------------------------	----

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

2015/C 137/04	Ανακοίνωση της γαλλικής κυβέρνησης σύμφωνα με την οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων (Αγγελία σχετικά με την αίτηση έκδοσης αποκλειστικής άδειας αναζήτησης συμβατικών υγρών ή αέριων υδρογονανθράκων, αποκαλούμενης «Permis de Parentis Maritime Sud») ⁽¹⁾	27
---------------	---	----

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 137/05	Ανακοίνωση σχετικά με την επικείμενη λήξη της ισχύος ορισμένων αντισταθμιστικών μέτρων	28
2015/C 137/06	Ανακοίνωση σχετικά με την επικείμενη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ	29

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ευρωπαϊκή Επιτροπή

2015/C 137/07	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση M.7529 — Mohawk Industries / International Flooring Systems) ⁽¹⁾	30
---------------	--	----

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε κοινοποιηθείσα συγκέντρωση**(Υπόθεση M.7483 — Abellio Transport / ScotRail)**

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2015/C 137/01)

Στις 18 Μαρτίου 2015 η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις σχετικά με την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να τη χαρακτηρίσει συμβιβάσιμη με την εσωτερική αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στα αγγλικά και θα δημοσιοποιηθεί χωρίς τα επιχειρηματικά απόρρητα στοιχεία τα οποία ενδέχεται να περιέχει. Θα διατίθεται:

- από τη σχετική με τις συγκεντρώσεις ενότητα του δικτυακού τόπου της Επιτροπής για τον ανταγωνισμό (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Ο δικτυακός αυτός τόπος παρέχει διάφορα μέσα που βοηθούν στον εντοπισμό μεμονωμένων αποφάσεων για συγκεντρώσεις, όπως ευρετήρια επιχειρήσεων, αριθμών υποθέσεων και ημερομηνιών, καθώς και τομεακά ευρετήρια,
- σε ηλεκτρονική μορφή στον δικτυακό τόπο EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=el>) με αριθμό εγγράφου 32015M7483. Ο δικτυακός τόπος EUR-Lex αποτελεί την επιγραμμική πρόσβαση στην ευρωπαϊκή νομοθεσία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1.

III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 19ης Νοεμβρίου 2014

αναφορικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ

(CON/2014/83)

(2015/C 137/02)

Εισαγωγή και νομική βάση

Στις 14 Μαρτίου 2014 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διατύπωση γνώμης αναφορικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ⁽¹⁾ (εφεξής ο «προτεινόμενος κανονισμός»). Στις 27 Μαρτίου 2014 η ΕΚΤ έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διατύπωση γνώμης αναφορικά με τον προτεινόμενο κανονισμό.

Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ για τη διατύπωση γνώμης βασίζεται στα άρθρα 127 παράγραφος 4 και 282 παράγραφος 5 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι ο προτεινόμενος κανονισμός περιέχει διατάξεις που επηρεάζουν τη συμβολή του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών στην ομαλή άσκηση των πολιτικών που αφορούν τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος, όπως αναφέρονται στο άρθρο 127 παράγραφος 5 της Συνθήκης. Η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 17.5 πρώτη πρόταση του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Γενικές παρατηρήσεις

Η ΕΚΤ επικροτεί την πρόταση για την αντιμετώπιση του θέματος μέσω κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με διαρθρωτικά μέτρα για τη βελτίωση της ανθεκτικότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ. Το μέτρο αυτό θα εφαρμοστεί άμεσα και στα 28 κράτη μέλη⁽²⁾ και θα συμβάλει στην εξασφάλιση ενός εναρμονισμένου πλαισίου της Ένωσης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων σχετικά με τις τράπεζες που είναι «υπερβολικά μεγάλες για να αφεθούν να πτωχεύσουν» και «υπερβολικά διασυνδεδεμένες για να αφεθούν να πτωχεύσουν». Ο προτεινόμενος κανονισμός αποσκοπεί στη μείωση του πιθανού κατακερματισμού ο οποίος θα μπορούσε να προκληθεί από διαφορετικές εθνικές διαρθρωτικές ρυθμίσεις στον τραπεζικό τομέα και θα μπορούσε να οδηγήσει σε αντιφάσεις, ρυθμιστικό αρμπιτράζ και έλλειψη ισότιμων όρων ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά⁽³⁾.

Ο προτεινόμενος κανονισμός καθορίζει επίσης λεπτομερώς ορισμένα καθήκοντα εντός του πεδίου της αποκλειστικής αρμοδιότητας της ΕΚΤ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου⁽⁴⁾. Η αποτελεσματικότητα του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (ΕΕΜ) θα περιοριστεί από την ανομοιογενή εθνική νομοθεσία, αυξάνοντας έτσι την πολυπλοκότητα και το κόστος εποπτείας⁽⁵⁾. Κατά συνέπεια, υπάρχει ανάγκη για εναρμόνιση σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ειδικές παρατηρήσεις**1. Πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων κανόνων**

1.1. Ο προτεινόμενος κανονισμός εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα που χαρακτηρίζονται ως διεθνή ιδρύματα με συστημική σπουδαιότητα⁽⁶⁾, καθώς και σε άλλα πιστωτικά ιδρύματα των οποίων οι ισολογισμοί και δραστηριότητες διαπραγμάτευσης καλύπτουν ορισμένα κατώτατα όρια για μια περίοδο τριών διαδοχικών ετών⁽⁷⁾. Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι αυτό συνάδει με

⁽¹⁾ COM(2014) 43 τελικό.

⁽²⁾ Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν θα χρειαστεί καμία επιπλέον εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο, με εξαίρεση ορισμένες διατάξεις. Βλέπε παράγραφο 6 της παρούσας γνώμης σχετικά με το πλαίσιο επιβολής κυρώσεων.

⁽³⁾ Βλέπε COM(2014) 43 τελικό, σ. 5.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 287 της 29.10.2013, σ. 63).

⁽⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 8 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁶⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 131 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

⁽⁷⁾ Σύμφωνα με το άρθρο 3 του προτεινόμενου κανονισμού τα κατώτατα όρια είναι: α) στοιχεία ενεργητικού συνολικής αξίας τουλάχιστον 30 δισεκατ. ευρώ και β) εμπορικές δραστηριότητες που ανέρχονται σε τουλάχιστον 70 δισεκατ. ευρώ ή στο 10 τοις εκατό του συνόλου του ενεργητικού.

τη ρητή έμφαση που δίνεται στο περιορισμένο υποσύνολο των μεγαλύτερων και πλέον πολύπλοκων πιστωτικών ιδρυμάτων και ομίλων που, παρά τις άλλες νομοθετικές πράξεις, παραμένουν υπερβολικά μεγάλοι για να χρεοκοπήσουν, υπερβολικά μεγάλοι για να διασωθούν και υπερβολικά περίπλοκοι για να υπόκεινται σε διαχείριση, σε εποπτεία και σε εξυγίανση⁽¹⁾.

- 1.2. Σε περίπτωση συγκέντρωσης πιστωτικών ιδρυμάτων (για παράδειγμα συγχώνευσης), η οποία θα δημιουργήσει αμέσως ένα ενιαίο πιστωτικό ίδρυμα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού, η αρμόδια αρχή, κατά την αξιολόγηση της εκπλήρωσης των κατώτατων ορίων για τη νέα ενιαία οντότητα, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους συνδυασμένους λογαριασμούς των πιστωτικών ιδρυμάτων που σχημάτισαν την ενιαία οντότητα κατά την περίοδο δύο ετών πριν από τη συγκέντρωση⁽²⁾. Εκτός από αυτές τις περιπτώσεις, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να επανεξετάζουν σε τακτά διαστήματα, και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον μια φορά ετησίως, εάν πληρούνται τα βασικά κριτήρια⁽³⁾.

Επιπλέον, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογήσει την καταλληλότητα των κριτηρίων των κατώτατων ορίων κατά την αναθεώρηση του προτεινόμενου κανονισμού, π.χ. να ελέγξει αν καλύπτονται όλα τα σχετικά πιστωτικά ιδρύματα⁽⁴⁾. Κατά συνέπεια, εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι ο ορισμός των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης δεν καλύπτει δεόντως όλα τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση των πιστωτικών ιδρυμάτων, η Επιτροπή κατά την κατάρτιση της έκθεσης που αναφέρεται στο άρθρο 34 θα πρέπει να υποχρεούται να δώσει ιδιαίτερη προσοχή ως προς το αν όλα τα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και οι χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις που αποτιμώνται σε εύλογη αξία, ή ισοδύναμα στοιχεία του ισολογισμού για τράπεζες που δεν εφαρμόζουν ΔΠΧΑ (Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς), θα πρέπει να περιλαμβάνονται στον υπολογισμό των εμπορικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού. Για τον σκοπό αυτό θα ήταν χρήσιμη μια ενημερωμένη εκτίμηση των επιπτώσεων.

2. Απαγορευμένες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης, ιδίως διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό

- 2.1. Η ΕΚΤ γενικά υποστηρίζει την απαγόρευση από τον προτεινόμενο κανονισμό της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό, με τη στενή έννοια του άρθρου 5, από ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα. Ειδικότερα, θα πρέπει να απαγορεύονται μόνο οι δραστηριότητες γραφείων, μονάδων, τμημάτων ή μεμονωμένων διαπραγματευτών που έχουν αφιερωθεί ειδικά στην ανάληψη θέσεων για την αποκόμιση κέρδους για ίδιο λογαριασμό, χωρίς καμία σύνδεση με τη δραστηριότητα των πελατών ή την αντιστάθμιση του κινδύνου της οντότητας⁽⁵⁾. Δεδομένου ότι οι τράπεζες, στον απόηχο της χρηματοπιστωτικής κρίσης, έχουν μειώσει σημαντικά ή εξαλείψει εντελώς τα γραφεία, τις μονάδες και τα τμήματά τους που είχαν αφιερωθεί ειδικά στη διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό, η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι ο προτεινόμενος κανονισμός αποτελεί ένα μακρόπνοο προληπτικό μέτρο που αποσκοπεί στην αποθάρρυνση των τραπεζών από την εκ νέου συμμετοχή σε αυτή τη δραστηριότητα. Συνεπώς, το κόστος εφαρμογής της απαγόρευσης διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό θα είναι περιορισμένο⁽⁶⁾.

Τα γεγονότα πριν από και κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρηματοπιστωτικής κρίσης καταδεικνύουν ότι η διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό είναι μια δραστηριότητα υψηλού κινδύνου που έχει τη δυνατότητα να δημιουργήσει συστημικό κίνδυνο μέσω των μεγάλων ανοικτών θέσεων και της διασύνδεσης μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Σε σύγκριση με άλλες δραστηριότητες που βασίζονται περισσότερο στον πελάτη, όπως για παράδειγμα ο δανεισμός, η διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό είναι εύκολο να αυξηθεί σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα. Συγκεκριμένα, όταν η διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό διεξάγεται σε τραπεζικούς ομίλους που επωφελούνται από την έμμεση εγγύηση που παρέχει το δίχτυ ασφαλείας των τραπεζών (ταμεία εξυγίανσης, ταμεία εγγύησης των καταθέσεων, ή τελικά οι φορολογούμενοι), ενδέχεται να υπάρξει κίνητρο για την αύξηση της εν λόγω δραστηριότητας υψηλού κινδύνου σε βάρος του δικτύου ασφαλείας.

Επιπλέον, η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι οι δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό δεν αφορούν ή ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των πελατών των τραπεζών. Πράγματι, εντός ενός τραπεζικού ομίλου που διεξάγει διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό, μπορεί να υπάρχουν συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ των δικών του επιχειρηματικών δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και της εξυπηρέτησης των πελατών του. Με την απαγόρευση, πέρα από τον διαχωρισμό της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό, ο προτεινόμενος κανονισμός εξασφαλίζει ότι οι τράπεζες δεν θα υφίστανται άμεση έκθεση σε αυτές τις επιχειρηματικές δραστηριότητες ή στον κίνδυνο φήμης.

Για τον ίδιο λόγο, η ΕΚΤ επικροτεί επίσης το γεγονός ότι ο προτεινόμενος κανονισμός απαγορεύει στα σχετικά πιστωτικά ιδρύματα να κατέχουν ή να επενδύουν σε αμοιβαία κεφάλαια αντιστάθμισης κινδύνου⁽⁷⁾. Η απαγόρευση αυτή θα περιορίσει τον κίνδυνο καταστροφής της απαγόρευσης διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και θα συμβάλει στην άμβλυνση των δευτερογενών επιπτώσεων μεταξύ των τραπεζών και του σκιώδους τραπεζικού συστήματος.

⁽¹⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 13 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽²⁾ Βλέπε τροποποιήσεις 7 και 18 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽³⁾ Βλέπε τροποποίηση 19 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁴⁾ Βλέπε τροποποίηση 23 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁵⁾ Βλέπε άρθρο 5 παράγραφος 4 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁶⁾ Βλέπε παράρτημα Α6 της εκτίμησης επιπτώσεων της Επιτροπής (Μέρος 3 από 3), σ. 58. Από τις λίγες τράπεζες που υπέβαλαν ποσοτικά στοιχεία κατά τη δημόσια διαβούλευση, καμία δεν ανέφερε ότι είχε σημαντικά έσοδα από τη διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό.

⁽⁷⁾ Βλέπε άρθρο 6 του προτεινόμενου κανονισμού.

- 2.2. Είναι απαραίτητο να θεσπιστούν επαρκείς ορισμοί, προκειμένου να γίνει διάκριση της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό από λοιπές δραστηριότητες διαπραγμάτευσης, ιδίως τις δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης⁽¹⁾. Η ΕΚΤ αναγνωρίζει ότι η διάκριση μεταξύ διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό και ειδικής διαπραγμάτευσης είναι δυσχερής, τόσο στη θεωρία όσο και στην πράξη⁽²⁾. Η ΕΚΤ γενικά υποστηρίζει τον ορισμό της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό όπως διατυπώνεται στον προτεινόμενο κανονισμό⁽³⁾, αλλά προτείνει ορισμένες τροποποιήσεις που αποσκοπούν στη διευκρίνιση των απαγορευμένων δραστηριοτήτων⁽⁴⁾. Συγκεκριμένα, η ΕΚΤ προτείνει να διευκρινιστεί ότι θα υπάρξει απαγόρευση για τις συναλλαγές που αφορούν τη διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό οι οποίες διεξάγονται σε αντίδραση προς και με κίνητρο την εκμετάλλευση των αποτιμήσεων της αγοράς, με σκοπό την αποκόμιση κέρδους, ανεξαρτήτως εάν πράγματι θα υπάρξει κέρδος βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορεί να διεξάγουν δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό – σε αντίθεση με τις δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης – αξιοποιώντας πληροφορίες σχετικά με πραγματικές αξίες περιουσιακών στοιχείων, με σκοπό την αποκόμιση κέρδους βάσει των διακυμάνσεων της αγοραίας αξίας, χωρίς καμία σχέση με εντολές των πελατών.
- 2.3. Τέλος, στο πλαίσιο αυτό, από την πρόταση της Επιτροπής συνάγονται ορισμένες παρεκκλίσεις: α) παρότι η διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό θεωρείται δραστηριότητα υψηλού κινδύνου από την Επιτροπή, θα εξακολουθήσει να επιτρέπεται σε σχέση με κρατικά ομόλογα και β) τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού θα εξακολουθούν να είναι σε θέση να συμμετέχουν σε δραστηριότητες υψηλού κινδύνου οι οποίες θα μπορούσαν να λάβουν μεγάλη έκταση σε συγκεντρωτικό επίπεδο. Οι εξαιρέσεις αυτές φαίνεται να υποδεικνύουν ότι η φύση των εξαιρουμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης θα πρέπει να αξιολογηθεί περαιτέρω στην προσεχή αναθεώρηση του προτεινόμενου κανονισμού, προκειμένου να προσδιοριστεί η έκταση της πιθανής απειλής που μπορεί αυτές να προκαλέσουν σε μεμονωμένα πιστωτικά ιδρύματα ή στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα⁽⁵⁾.
3. **Απόφαση σχετικά με την απαίτηση ή μη διαχωρισμού των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, ιδίως την αντιμετώπιση των δραστηριοτήτων ειδικής διαπραγμάτευσης**
- 3.1. Η ΕΚΤ γενικά υποστηρίζει την εισαγωγή παραμέτρων σχετικά με το μέγεθος, την πολυπλοκότητα, τη μόχλευση και τη διασύνδεση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης στην εποπτική αξιολόγηση που διεξάγεται στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού⁽⁶⁾. Ωστόσο, αυτές οι παράμετροι δεν επιτρέπουν την εις βάθος αξιολόγηση των μεμονωμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης που πρέπει να γίνεται από τις εποπτικές αρχές. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ συμφωνεί ότι τα κριτήρια αυτά δεν θα πρέπει να παρέχουν τη μοναδική βάση για την έναρξη της διαδικασίας που οδηγεί στην απόφαση διαχωρισμού. Η αξιολόγηση των παραμέτρων αυτών θα πρέπει να συμπληρώνεται από την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας των αρχών ενοποιημένης εποπτείας.

Ο προτεινόμενος κανονισμός παρέχει κάποιο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας στις εποπτικές αρχές στα διάφορα στάδια της διαδικασίας διαχωρισμού. Στον προτεινόμενο κανονισμό η απόφαση της αρμόδιας αρχής να κινήσει τη διαδικασία που οδηγεί στην απόφαση διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης εξαρτάται από τη διαπίστωση της αρμόδιας αρχής ότι υπάρχει απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης στο σύνολό του, λαμβάνοντας υπόψη τους σκοπούς του προτεινόμενου κανονισμού⁽⁷⁾. Εάν η αρμόδια αρχή συμπεράνει, ύστερα από αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, ότι οι δραστηριότητες αυτές πληρούν τις σχετικές παραμέτρους αναφορικά με το σχετικό μέγεθος, τη μόχλευση, την πολυπλοκότητα, την αποδοτικότητα, τους σχετικούς κινδύνους της αγοράς και τη διασύνδεση, θα πρέπει να απαιτήσει τον διαχωρισμό των δραστηριοτήτων αυτών από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα⁽⁸⁾. Ωστόσο, σε τελική ανάλυση, το συμπέρασμα αυτό εξαρτάται επίσης από την περαιτέρω αξιολόγηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας από την αρμόδια αρχή. Επιπλέον, ακόμη και μετά την κοινοποίηση των συμπερασμάτων της αρμόδιας αρχής στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα, αυτό έχει τη δυνατότητα να αποδείξει, με τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή, ότι οι εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες δεν αποτελούν απειλή για την οικονομική σταθερότητα του ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του προτεινόμενου κανονισμού⁽⁹⁾.

- 3.2. Η ΕΚΤ υποστηρίζει την προσέγγιση του προτεινόμενου κανονισμού για τον διαχωρισμό. Θα αποφευχθεί η έναρξη χρονοβόρων και δαπανηρών διαδικασιών στις περιπτώσεις όπου τηρούνται τα όρια μεγέθους και πολυπλοκότητας, ωστόσο οι πραγματικοί κίνδυνοι για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου ιδρύματος ή της ευρύτερης Ένωσης ουσιαστικά μετριάζονται από τις υπάρχουσες ρυθμιστικές απαιτήσεις και τον εποπτικό έλεγχο. Επιπλέον, ένα πιστωτικό ίδρυμα θα μπορούσε να τηρεί τα προαναφερθέντα όρια διεξάγοντας ορισμένες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης που πραγματικά συμβάλλουν στην ευρύτερη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, π.χ. δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης που είναι κρίσιμες για τη χρηματοδότηση της οικονομίας ή δραστηριότητες που αποσκοπούν στη δημιουργία αποθεμάτων ρευστότητας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση άλλων απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας. Ως εκ τούτου, οι εποπτικές αρχές χρειάζονται ευελιξία πέρα από τα προβλεπόμενα όρια, προκειμένου να επιδεικνύουν την κριτική τους ικανότητα έχοντας επίγνωση των ευρύτερων κανονιστικών αλληλεπιδράσεων και των συνεπειών για το χρηματοπιστωτικό σύστημα στο σύνολο

⁽¹⁾ Βλέπε παράγραφο 3.3 της παρούσας γνώμης.

⁽²⁾ Βλέπε την εκτίμηση επιπτώσεων της Επιτροπής, τμήμα 5.3.1.1.

⁽³⁾ Βλέπε άρθρο 5 παράγραφος 4 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁴⁾ Βλέπε τροποποίηση 5 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁵⁾ Βλέπε τροποποίηση 23 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁶⁾ Βλέπε άρθρο 9 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁷⁾ Βλέπε άρθρο 10 παράγραφος 1 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁸⁾ Όπως προτείνεται στην αιτιολογική σκέψη 23 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁹⁾ Βλέπε άρθρο 10 παράγραφος 3 και αιτιολογική σκέψη 23 του προτεινόμενου κανονισμού.

του. Η απόφαση αυτή θα πρέπει επίσης να λάβει υπόψη τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα των επιμέρους κρατών μελών ή ομάδων κρατών μελών της Ένωσης, καθώς η αξιολόγηση της εποπτικής αρχής μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στο εν λόγω κράτος μέλος ή την ομάδα κρατών μελών.

Θα ήταν χρήσιμο να συμπληρωθούν αυτές οι χρήσιμες διατάξεις με την εισαγωγή μεγαλύτερης σαφήνειας στην αξιολόγηση του κατά πόσον οι δραστηριότητες διαπραγμάτευσης του κύριου πιστωτικού ιδρύματος αποτελούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και, συνεπώς, απαιτούν διαχωρισμό⁽¹⁾. Η απαίτηση του προτεινόμενου κανονισμού για διαφάνεια στη διαδικασία λήψης αποφάσεων⁽²⁾ αποτελεί βασικό στοιχείο για τη διασφάλιση ότι οι αποφάσεις περί μη διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης είναι πλήρως αιτιολογημένες και δικαιολογημένες. Από την άποψη αυτή, η εποπτική απόφαση πρέπει να κάνει αναφορά σε ένα σύνολο κριτηρίων ευρύτερων από εκείνα που περιέχονται στον προτεινόμενο κανονισμό. Η θέσπιση ενός εναρμονισμένου πλαισίου που θα διευκολύνει μια πιο διορατική εποπτική κρίση από ό,τι προβλέπεται σήμερα, θα καθοδηγήσει την αρμόδια αρχή κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας και θα βοηθήσει τις εποπτικές αρχές στον εντοπισμό της ανάγκης διαχωρισμού. Αυτό μπορεί επίσης να αποτελέσει κίνητρο για τα πιστωτικά ιδρύματα να βελτιώσουν τη διακυβέρνησή τους, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών τους συστημάτων και διαδικασιών, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος συμμόρφωσης και να μετριαστεί το κόστος κάθε μελλοντικής απαίτησης διαχωρισμού.

Για τον σκοπό αυτό, οι παράμετροι θα μπορούσαν να συμπληρωθούν με πρόσθετες ποιοτικές πληροφορίες, όπως: α) μια χαρτογράφηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων αξιολόγησης της ανάγκης για τη δημιουργία αποθεμάτων, προκειμένου να καλυφθεί η προσδοκώμενη ζήτηση των πελατών· β) το πλαίσιο συμμόρφωσης κατ' εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού· και γ) τα συστήματα αποζημίωσης για τους διαπραγματευτές. Οι παράμετροι θα μπορούσαν επίσης να συμπληρωθούν με πρόσθετα ποσοτικά στοιχεία, όπως ο κύκλος εργασιών των αποθεμάτων, οι διακυμάνσεις της αξίας σε κίνδυνο, το κέρδος και η ζημία της πρώτης μέρας (day 1 profit and loss), τα όρια σχετικά με τα γραφεία διαπραγμάτευσης και τη γεωγραφική διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης⁽³⁾. Αυτό θα καταστήσει τη διαδικασία πιο εφικτή λειτουργικά για τις εποπτικές αρχές. Σύμφωνα με το γενικό σκοπό του προτεινόμενου κανονισμού, τα πιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον υπολογισμό των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται από τις εποπτικές αρχές κατά την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης⁽⁴⁾.

- 3.3. Η ΕΚΤ θεωρεί ότι είναι σημαντικό να διατηρηθούν επαρκώς οι δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης των τραπεζών, προκειμένου αυτές να διατηρήσουν ή να αυξήσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία και τη ρευστότητα της αγοράς, να μετριάσουν την αστάθεια των τιμών και να αυξήσουν την ανθεκτικότητα των αγορών χρεογράφων στις κρίσεις. Αυτό είναι απαραίτητο για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, την εφαρμογή και την ομαλή μετάδοση της νομισματικής πολιτικής και τη χρηματοδότηση της οικονομίας. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε ρυθμιστική αντιμετώπιση θα πρέπει να αποφεύγει τις αρνητικές συνέπειες για τις δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης που δεν δικαιολογούνται από σοβαρούς κινδύνους.

Κατά την εκτέλεση της εις βάθος επανεξέτασης των δραστηριοτήτων ειδικής διαπραγμάτευσης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του προτεινόμενου κανονισμού, οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή στις πιθανές επιπτώσεις αυτών των δραστηριοτήτων στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Ασφαλώς, οι δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης που θα παραμείνουν στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να συνάδουν με τους σκοπούς του προτεινόμενου κανονισμού. Ειδικότερα, οι δραστηριότητες αυτές δεν θα πρέπει να οδηγούν στη δημιουργία μιας τράπεζας που είναι υπερβολικά μεγάλη για να αφεθεί ή υπερβολικά διασυνδεδεμένη για να αφεθεί να πτωχεύσει και δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν δραστηριότητα διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό με το πρόσχημα της ειδικής διαπραγμάτευσης, η οποία θα μπορούσε τελικά να απειλήσει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Ως εκ τούτου, θα ήταν χρήσιμο να διευκρινιστεί ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να διεξάγει μόνο τις δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης που δεν συνιστούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του ιδρύματος ή του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης⁽⁵⁾. Ενόψει των ανωτέρω, η ΕΚΤ προτείνει επίσης κάποιες τροποποιήσεις, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή των συμπερασμάτων της αρμόδιας αρχής σχετικά με τις δραστηριότητες διαπραγμάτευσης που πρέπει να εκτελούνται εντός της οντότητας διαπραγμάτευσης⁽⁶⁾.

Η ΕΚΤ προτείνει έναν πιο ακριβή ορισμό της ειδικής διαπραγμάτευσης⁽⁷⁾ με την προσθήκη της φράσης «ή κατ' εύλογη πρόβλεψη των προσδοκώμενων δραστηριοτήτων πελατών» στον προτεινόμενο ορισμό της ειδικής διαπραγμάτευσης, σύμφωνα με τα στοιχεία που περιέχονται στον ορισμό της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό. Επιπλέον, η ΕΚΤ συνιστά την ευθυγράμμιση του ορισμού της ειδικής διαπραγμάτευσης σε όλη τη νομοθεσία της Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 236/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁸⁾, που αφορά τις ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβάσεων αντιστάθμισης πιστωτικού κινδύνου, και την οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁹⁾, σχετικά με τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων. Ένα μειονέκτημα του προτεινόμενου κανονισμού είναι η απουσία ορισμού για τον όρο «ουσιώδης κίνδυνος της αγοράς». Προτείνεται η έννοια της «ειδικής διαπραγμάτευσης» να ευθυγραμμιστεί περαιτέρω με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 236/2012.

⁽¹⁾ Βλέπε τροποποιήσεις 2 και 10 έως 15 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽²⁾ Βλέπε άρθρο 10 παράγραφος 3 τρίτη υποπαράγραφος του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽³⁾ Βλέπε τροποποίηση 8 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁴⁾ Βλέπε τροποποίηση 9 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁵⁾ Βλέπε τροποποίηση 12 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁶⁾ Βλέπε τροποποιήσεις 14 και 15 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁷⁾ Βλέπε τροποποίηση 6 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 236/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με τις ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης (ΕΕ L 86 της 24.3.2012, σ. 1).

⁽⁹⁾ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

- 3.4. Τα πιστωτικά ιδρύματα, ως συνέπεια των δραστηριοτήτων τους, υιοθετούν κανόνες διαχείρισης των κινδύνων με βάση τον κίνδυνο για το πιστωτικό ίδρυμα ή τους πελάτες τους. Η επαρκής διαχείριση των κινδύνων συμβάλλει στη φερεγγυότητα του πιστωτικού ιδρύματος και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Στο πλαίσιο αυτό, ο προτεινόμενος κανονισμός περιορίζει τις υποχρεώσεις διαχείρισης κινδύνου του κύριου πιστωτικού ιδρύματος σε ορισμένα παράγωγα όταν αυτά είναι επιλέξιμα για εκκαθάριση μέσω κεντρικών αντισυμβαλλομένων. Ως εκ τούτου, συνιστάται η Επιτροπή κατά την άσκηση της εξουσίας έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 του προτεινόμενου κανονισμού να λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα και την καταλληλότητα των πολιτικών διαχείρισης κινδύνου των τραπεζών.
- 3.5. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι ο διαχωρισμός δεν επιλύει από μόνος του το θέμα της έννοιας «υπερβολικά μεγάλες για να αφεθούν να πτωχεύσουν». Η κατάρρευση μιας μεγάλης, ήδη διαχωρισμένης οντότητας διαπραγμάτευσης μπορεί να εξακολουθήσει να έχει συστημικές επιπτώσεις με σοβαρές συνέπειες στις κεφαλαιαγορές. Ως εκ τούτου, ορισμένες τράπεζες μπορεί να αποφασίσουν ότι μια ξεχωριστή οντότητα διαπραγμάτευσης δεν διαθέτει επαρκές μέγεθος για να είναι οικονομικά βιώσιμη. Η απόφαση αυτή μπορεί να τις οδηγήσει να απαλλαγούν από όλες τις δραστηριότητες διαπραγμάτευσης, γεγονός που θα μπορούσε ενδεχομένως να οδηγήσει σε μια συγκέντρωση των εν λόγω δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης στις μεγαλύτερες τράπεζες, οι οποίες έτσι θα καταστούν ακόμα μεγαλύτερες. Το αποτέλεσμα αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον στόχο της μείωσης του προβλήματος των υπερβολικά μεγάλων για να αφεθούν να καταρρεύσουν. Εναλλακτικά, αυτές οι δραστηριότητες διαπραγμάτευσης μπορεί να μετατεθούν στον σκιώδη τραπεζικό τομέα. Αυτές οι εξελίξεις απαιτούν στενή παρακολούθηση για τυχόν ανεπιθύμητες επιπτώσεις και, αν γίνουν σημαντικές, μπορεί να δικαιολογηθούν ειδικά μέτρα για την αντιμετώπισή τους.

4. Ρήτρα παρέκκλισης

Το άρθρο 21 του προτεινόμενου κανονισμού ορίζει ότι η Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους, μπορεί να επιτρέψει παρέκκλιση από τις απαιτήσεις περί διαχωρισμού για τα πιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται από την εθνική νομοθεσία με ισοδύναμο αποτέλεσμα με τις διατάξεις του προτεινόμενου κανονισμού.

Στο προσοίμιο του προτεινόμενου κανονισμού ορθά παρατηρείται ότι ανομοιογενής εθνική νομοθεσία θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της αποτελεσματικότητας του EEM επειδή ΕΚΤ θα πρέπει να εφαρμόζει ένα σύνολο διαφορετικών και ανομοιογενών νομοθεσιών για τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία είναι υπό την εποπτεία της, πράγμα που θα αυξήσει το κόστος εποπτείας και την πολυπλοκότητα⁽¹⁾. Η ΕΚΤ συμμερίζεται πλήρως την ανησυχία αυτή και μια τέτοια θεώρηση κλίνει κατά της συμπερίληψης παρέκκλισης από το γενικό καθεστώς⁽²⁾. Η παρέκκλιση δεν είναι συμβατή με τον στόχο της δημιουργίας ισότιμων όρων ανταγωνισμού και μπορεί να δημιουργήσει προηγούμενο για μελλοντικές παρεκκλίσεις σε άλλους τύπους νομοθεσίας της Ένωσης. Αυτό θα επηρεάσει αρνητικά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και θα εμποδίσει τους ίδιους τους στόχους που επιδιώκεται να επιτευχθούν με τον προτεινόμενο κανονισμό⁽³⁾. Επιπλέον, το ευρύ πεδίο εφαρμογής της ρήτρας παρέκκλισης μπορεί να μην είναι σύμφωνο με τη νομική μορφή του κανονισμού και με τη νομική βάση του προτεινόμενου κανονισμού δυνάμει του άρθρου 114 της Συνθήκης.

5. Συνεργασία μεταξύ της αρμόδιας αρχής και της αρχής εξυγίανσης

Τα διαρθρωτικά μέτρα του προτεινόμενου κανονισμού αποσκοπούν να προετοιμάσουν το έδαφος για την εξυγίανση και την ανάκαμψη των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, με τις δύο διαδικασίες να είναι άρρηκτα συνδεδεμένες. Ως εκ τούτου, ο προτεινόμενος κανονισμός προβλέπει τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των σχετικών αρχών εξυγίανσης σε διάφορα στάδια της αξιολόγησης και της εφαρμογής των διαρθρωτικών μέτρων από την αρμόδια αρχή⁽⁴⁾. Η αρμόδια αρχή που έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει τον διαχωρισμό πρέπει να ενημερώνει τις σχετικές αρχές εξυγίανσης πριν λάβει απόφαση για τον διαχωρισμό μιας δραστηριότητας διαπραγμάτευσης. Η εκτίμηση της ανάγκης διαχωρισμού πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη κάθε εν εξελίξει ή προϋπάρχουσα αξιολόγηση της δυνατότητας εκκαθάρισης. Τέλος, τα μέτρα διαχωρισμού πρέπει να είναι σύμφωνα με τα μέτρα που επιβάλλονται στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτικής επανεξέτασης και αξιολόγησης και τυχόν μέτρα που επιβάλλονται στο πλαίσιο της αξιολόγησης της δυνατότητας εκκαθάρισης.

Η εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εκκαθάρισης είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη ενός επιχειρησιακού σχεδίου εξυγίανσης για ένα πιστωτικό ίδρυμα ή όμιλο. Όπως έχει παρατηρηθεί στο παρελθόν η ΕΚΤ, ενώ η διαβούλευση με τις εποπτικές αρχές είναι επαρκής όσον αφορά την ίδια την αξιολόγηση της δυνατότητας εκκαθάρισης, τα μέτρα για την άρση των εμποδίων στη δυνατότητα εκκαθάρισης θα πρέπει να καθορίζονται και να υλοποιούνται από κοινού, σε συνεργασία με τις εποπτικές αρχές⁽⁵⁾. Η υιοθέτηση των κατάλληλων μέτρων για την ενίσχυση της δυνατότητας εκκαθάρισης του πιστωτικού ιδρύματος ή του ομίλου, όπως αλλαγές στις επιχειρηματικές πρακτικές, τη δομή ή την οργάνωση, πρέπει να λαμβάνει δεόντως υπόψη την επίδραση των μέτρων αυτών σχετικά με την ευρωστία και τη σταθερότητα των εν εξελίξει επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της οικονομικής οντότητας. Αυτό αποτελεί μια σχετική παράμετρο για την αρμόδια αρχή. Η ενίσχυση της δυνατότητας εκκαθάρισης των τραπεζών, διατηρώντας παράλληλα κρίσιμες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στην οικονομία στο σύνολό της, αποτελεί επίσης βασικό στόχο της εποπτικής διαδικασίας, τον οποίο θα πρέπει να επιδιώκουν να υλοποιήσουν τα μέτρα του προτεινόμενου κανονισμού. Ως εκ τούτου, οι αρμόδιες αρχές και οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να συνεργάζονται στενά και στις δύο διαδικασίες.

⁽¹⁾ Όπως προτείνεται στην αιτιολογική σκέψη 8 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽²⁾ Βλέπε τροποποιήσεις 1 και 17 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽³⁾ Βλέπε, για παράδειγμα, αιτιολογική σκέψη 7 και άρθρο 1 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁴⁾ Άρθρο 19 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁵⁾ Γνώμη CON/2013/76, παράγραφος 2.5. Όλες οι γνώμες δημοσιεύονται στον διαδικτυακό τόπο της ΕΚΤ www.ecb.europa.eu

Ένας από τους στόχους του προτεινόμενου κανονισμού είναι να διευκολύνει την ομαλή εξυγίανση και την ανάκαμψη ενός ομίλου οντοτήτων⁽¹⁾. Εντούτοις, οι στόχοι του προτεινόμενου κανονισμού που προβλέπουν την επιβολή διαρθρωτικών μέτρων δεν ταυτίζονται με τους στόχους της αξιολόγησης της δυνατότητας εκκαθάρισης. Το φάσμα των διαρθρωτικών μέτρων που διατίθενται στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού είναι, επομένως, διαφορετικό από το φάσμα των μέτρων που αποσκοπούν στην άρση των εμποδίων της δυνατότητας εκκαθάρισης σύμφωνα με το πλαίσιο εξυγίανσης της Ένωσης που θεσπίστηκε πρόσφατα⁽²⁾. Ως εκ τούτου, η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι ακόμη και αν η εκτίμηση της δυνατότητας εκκαθάρισης στο πλαίσιο του σχεδίου εξυγίανσης δεν εντοπίζει κανένα ουσιαστικό εμπόδιο στη δυνατότητα εκκαθάρισης, η αρμόδια αρχή μπορεί, εντούτοις, να υποδείξει την ανάγκη για διαρθρωτικά μέτρα στο πλαίσιο του προτεινόμενου κανονισμού, γεγονός που θα διευκολύνει την ανάκαμψη και την εξυγίανση πολύπλοκων ιδρυμάτων⁽³⁾. Πρέπει να διευκρινιστεί συναφώς ότι ενώ θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από την αρμόδια αρχή κάθε εν εξελίξει ή προϋπάρχουσα αξιολόγηση της δυνατότητας εκκαθάρισης, τα συμπεράσματα αυτής της αξιολόγησης δεν θα πρέπει κατά κανένα τρόπο να θίγουν την αρμόδια αρχή κατά την άσκηση των εξουσιών της δυνάμει του προτεινόμενου κανονισμού, ιδίως όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι πληρούνται τα κριτήρια για την επιβολή του διαχωρισμού⁽⁴⁾.

6. Εξουσίες επιβολής κυρώσεων

Ενώ ο προτεινόμενος κανονισμός εφαρμόζεται άμεσα σε ολόκληρη την Ένωση, ορισμένες από τις διατάξεις του απαιτούν περαιτέρω εφαρμογή από τα κράτη μέλη⁽⁵⁾. Καθώς η ΕΚΤ θεωρείται η αρμόδια αρχή για τον αποκλειστικό σκοπό της εκτέλεσης των καθηκόντων που της ανατίθενται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013 και καθώς οι εργασίες που καθορίζονται στον προτεινόμενο κανονισμό αντιστοιχούν με τα καθήκοντα που έχουν ήδη ανατεθεί στην ΕΚΤ σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1) σημείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, η ΕΚΤ θα πρέπει επίσης να έχει την αρμοδιότητα να ασκεί τις κατάλληλες εξουσίες επιβολής κυρώσεων, σύμφωνα με το πλαίσιο που προβλέπεται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013. Αυτό πρέπει να διευκρινιστεί στο προοίμιο του προτεινόμενου κανονισμού και, για την αποφυγή αμφιβολιών, στο άρθρο 28⁽⁶⁾. Οι αρμοδιότητες που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ δεν περιλαμβάνουν την εξουσία να επιβάλει κυρώσεις σε φυσικά πρόσωπα ή να επιβάλει μη χρηματικές κυρώσεις. Είναι επίσης απαραίτητο να ευθυγραμμιστεί το επίπεδο των χρηματικών κυρώσεων του προτεινόμενου κανονισμού με την οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁷⁾. Επιπλέον, η εξουσία αναστολής αδειών είναι ένα ιδιαίτερα νέο μέτρο που προβλέπεται από τον προτεινόμενο κανονισμό⁽⁸⁾. Η ΕΚΤ προτείνει την άρση της κύρωσης αυτής από τον προτεινόμενο κανονισμό, προκειμένου να αποφευχθούν νομικές δυσχέρειες.

Τέλος, όσον αφορά τη χρήση του όρου «των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν» στον προτεινόμενο κανονισμό, στην πράξη θα είναι πολύ δύσκολο να αποδειχθεί ποια ακριβώς θα πρέπει να είναι τα ποσά αυτά. Η προτεινόμενη κύρωση του άρθρου 28 παράγραφος 4) στοιχείο β) του προτεινόμενου κανονισμού λαμβάνει υπόψη τα κέρδη που αποκομίσθηκαν ή τις ζημιές που αποφεύχθηκαν, αναφέροντας την παραίτηση από αυτά ως μία από τις πιθανές κυρώσεις. Στο άρθρο 29 παράγραφος 1) στοιχείο δ), η «σπουδαιότητα» των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν περιλαμβάνεται μεταξύ των περιστάσεων που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη από τις αρχές κατά τον καθορισμό του είδους και του επιπέδου των κυρώσεων. Η ΕΚΤ προτείνει την αντικατάσταση αυτού του όρου, και στις δύο περιπτώσεις, με την εκτίμηση από τις αρμόδιες αρχές των κερδών και των ζημιών που έχουν αποκτηθεί ή αποφευχθεί ως συνέπεια της παράβασης⁽⁹⁾.

Φρανκφούρτη, 19 Νοεμβρίου 2014.

Ο Πρόεδρος της ΕΚΤ

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Άρθρο 1 στοιχείο ζ) του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽²⁾ Βλέπε ιδίως άρθρα 17 και 18 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ and 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190) και άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασιών για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ L 225 της 30.7.2014, σ. 1).

⁽³⁾ Βλέπε επίσης εκτίμηση επιπτώσεων της Επιτροπής, τμήμα 5.3.1.1.

⁽⁴⁾ Βλέπε τροποποίηση 16 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁵⁾ Η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ότι για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων κανονισμού ενδέχεται να είναι απαραίτητη η λήψη μέτρων εφαρμογής, είτε από τα κράτη μέλη είτε από τον νομοθέτη της Ένωσης. Βλέπε σχετικά παραγράφους 32 και 33 της υποθέσεως C-367/09 *SGS Belgium and Others* [2010] Συλλογή I-10761.

⁽⁶⁾ Βλέπε τροποποιήσεις 4 και 21 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

⁽⁷⁾ Οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338).

⁽⁸⁾ Βλέπε άρθρο 28 του προτεινόμενου κανονισμού.

⁽⁹⁾ Βλέπε τροποποίηση 22 στο παράρτημα της παρούσας γνώμης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Προτάσεις διατύπωσης

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (1)
Τροποποίηση 1 Αιτιολογική σκέψη 10	
«(10) Τηρώντας τους στόχους της συμβολής στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να είναι δυνατόν να χορηγείται παρέκκλιση για ένα πιστωτικό ίδρυμα από τις διατάξεις περί διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης όταν ένα κράτος μέλος έχει εκδώσει εθνική πρωτογενή νομοθεσία πριν από την 29η Ιανουαρίου 2014 (συμπεριλαμβανομένου του παράγωγου δικαίου που θεσπίζεται στη συνέχεια), η οποία απαγορεύει στα πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία λαμβάνουν καταθέσεις από ιδιώτες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) να ασχολούνται με επενδύσεις ως εντολής και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού για εμπορική εκμετάλλευση. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δικαιούνται να ζητούν από την Επιτροπή να χορηγήσει παρέκκλιση από τις διατάξεις περί διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ένα πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εθνική νομοθεσία η οποία είναι συμβατή με τις εν λόγω διατάξεις. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν ήδη πρωτογενή νομοθεσία, της οποίας τα αποτελέσματα είναι ισοδύναμα και συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό, να αποφεύγουν την ευθυγράμμιση υφιστάμενων αποτελεσματικών διατάξεων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο αντίκτυπος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών μέτρων, δεν θέτει σε κίνδυνο τον στόχο της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ο στόχος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας και των σχετικών ρυθμίσεων εποπτείας και επιβολής της νομοθεσίας πρέπει να μπορεί να διασφαλιστεί ότι τα πιστωτικά ιδρύματα που λαμβάνουν επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ συμμορφώνονται με νομικές δεσμευτικές απαιτήσεις οι οποίες είναι ισοδύναμες και συμβατές με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Η αρμόδια αρχή που εποπτεύει το πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εν λόγω εθνική νομοθεσία θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την παροχή σχετικής γνωμοδότησης που πρέπει να συνοδεύει το αίτημα για την παρέκκλιση.»	«(10) Τηρώντας τους στόχους της συμβολής στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, θα πρέπει να είναι δυνατόν να χορηγείται παρέκκλιση για ένα πιστωτικό ίδρυμα από τις διατάξεις περί διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης όταν ένα κράτος μέλος έχει εκδώσει εθνική πρωτογενή νομοθεσία πριν από την 29η Ιανουαρίου 2014 (συμπεριλαμβανομένου του παράγωγου δικαίου που θεσπίζεται στη συνέχεια), η οποία απαγορεύει στα πιστωτικά ιδρύματα, τα οποία λαμβάνουν καταθέσεις από ιδιώτες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) να ασχολούνται με επενδύσεις ως εντολής και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού για εμπορική εκμετάλλευση. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δικαιούνται να ζητούν από την Επιτροπή να χορηγήσει παρέκκλιση από τις διατάξεις περί διαχωρισμού ορισμένων δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης για ένα πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εθνική νομοθεσία η οποία είναι συμβατή με τις εν λόγω διατάξεις. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη τα οποία εφαρμόζουν ήδη πρωτογενή νομοθεσία, της οποίας τα αποτελέσματα είναι ισοδύναμα και συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό, να αποφεύγουν την ευθυγράμμιση υφιστάμενων αποτελεσματικών διατάξεων. Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι ο αντίκτυπος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, καθώς και των μεταγενέστερων εκτελεστικών μέτρων, δεν θέτει σε κίνδυνο τον στόχο της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, ο στόχος της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας και των σχετικών ρυθμίσεων εποπτείας και επιβολής της νομοθεσίας πρέπει να μπορεί να διασφαλιστεί ότι τα πιστωτικά ιδρύματα που λαμβάνουν επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ συμμορφώνονται με νομικές δεσμευτικές απαιτήσεις οι οποίες είναι ισοδύναμες και συμβατές με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό. Η αρμόδια αρχή που εποπτεύει το πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εν λόγω εθνική νομοθεσία θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για την παροχή σχετικής γνωμοδότησης που πρέπει να συνοδεύει το αίτημα για την παρέκκλιση.»

Αιτιολογία

Η παρέκκλιση αυτή είναι ασυμβίβαστη με τον στόχο της δημιουργίας ισότιμων όρων ανταγωνισμού. Επιπλέον, μια τέτοια ρύθμιση μπορεί να δημιουργήσει προηγούμενο για μελλοντικές ρήτρες παρέκκλισης σε άλλους νομοθετικούς τομείς, εμποδίζοντας έτσι την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς γενικότερα.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (¹)
Τροποποίηση 2 Αιτιολογική σκέψη 23	
«(23) Εάν, κατά την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, η αρμόδια αρχή συμπεράνει ότι αυτές υπερβαίνουν ορισμένες παραμέτρους όσον αφορά το σχετικό μέγεθος, τη μόχλευση, την πολυπλοκότητα, την αποδοτικότητα, τους σχετικούς κινδύνους της αγοράς, καθώς και τη διασύνδεση, θα πρέπει να απαιτεί τον διαχωρισμό τους από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα εκτός εάν το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να παράσχει στην αρμόδια αρχή ικανοποιητικές αποδείξεις ότι οι εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες δεν αποτελούν απειλή για την οικονομική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του παρόντος κανονισμού.»	«(23) Εάν, κατά την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, η αρμόδια αρχή συμπεράνει ότι αυτές υπερβαίνουν ορισμένες παραμέτρους όσον αφορά το σχετικό μέγεθος, τη μόχλευση, την πολυπλοκότητα, την αποδοτικότητα, τους σχετικούς κινδύνους της αγοράς, καθώς και τη διασύνδεση, και επιπλέον κρίνει ότι υπάρχει απειλή για την οικονομική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να απαιτεί τον διαχωρισμό τους από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα εκτός εάν το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να παράσχει στην αρμόδια αρχή ικανοποιητικές αποδείξεις ότι οι εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες δεν αποτελούν απειλή για την οικονομική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του παρόντος κανονισμού.»

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη διατύπωση αποσκοπεί να εξασφαλίσει τη συνοχή μεταξύ της αιτιολογικής σκέψης 23 και του άρθρου 10, το οποίο παρέχει στην αρμόδια αρχή διακριτική ευχέρεια κατά την αξιολόγηση δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης και τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκκίνηση διαδικασίας διαχωρισμού.

Τροποποίηση 3 Αιτιολογική σκέψη 29	
«Ανεξαρτήτως του διαχωρισμού, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι σε θέση να διαχειρίζεται τους δικούς του κινδύνους. Πρέπει επομένως να επιτρέπονται ορισμένες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης στο βαθμό που αυτές αφορούν τη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και δεν προκαλούν ανησυχίες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική του σταθερότητα. Ομοίως, τα κύρια πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ορισμένες αναγκαίες υπηρεσίες διαχείρισης κινδύνου στους πελάτες τους. Ωστόσο, τούτο θα πρέπει να γίνεται χωρίς να εκτίθεται το κύριο πιστωτικό ίδρυμα σε αδικαιολόγητους κινδύνους και χωρίς να προκαλούνται ανησυχίες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική του σταθερότητα. Οι πράξεις αντιστάθμισης κινδύνων που είναι επιλέξιμες για συνετή διαχείριση των ιδίων κινδύνων και για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες μπορεί, χωρίς αυτό να είναι υποχρεωτικό, να συνιστούν λογιστική αντιστάθμισης σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς.»	«Ανεξαρτήτως του διαχωρισμού, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι σε θέση να διαχειρίζεται τους δικούς του κινδύνους. Πρέπει επομένως να επιτρέπονται ορισμένες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης στο βαθμό που αυτές αφορούν τη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης του κύριου πιστωτικού ιδρύματος και δεν προκαλούν ανησυχίες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική του σταθερότητα. Ομοίως, τα κύρια πιστωτικά ιδρύματα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν ορισμένες αναγκαίες υπηρεσίες διαχείρισης κινδύνου στους πελάτες τους. Ωστόσο, τούτο θα πρέπει να γίνεται χωρίς να εκτίθεται το κύριο πιστωτικό ίδρυμα σε αδικαιολόγητους κινδύνους και χωρίς να προκαλούνται ανησυχίες σχετικά με τη χρηματοπιστωτική του σταθερότητα. Οι πράξεις αντιστάθμισης κινδύνων που είναι επιλέξιμες για συνετή διαχείριση των ιδίων κινδύνων και για την παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες μπορεί, χωρίς αυτό να είναι υποχρεωτικό, να συνιστούν λογιστική αντιστάθμισης σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς.»

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
	Ανεξάρτητα από την απόφαση διαχωρισμού, η αρμόδια αρχή έχει την εξουσία που της παρέχεται από το άρθρο 104 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2013/36/ΕΕ να επιβάλει απαίτηση περί ιδίων κεφαλαίων όταν ο όγκος των κινδύνων και των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης υπερβαίνει ορισμένα επίπεδα, ώστε να παρέχει κίνητρα σε ένα ίδρυμα να μην αναλαμβάνει περιττούς κινδύνους για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητά του ή την οικονομική σταθερότητα της Ένωσης εν όλω ή εν μέρει.»

Αιτιολογία

Προκειμένου να διασφαλιστεί ο περιορισμός των κινδύνων για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα που οφείλονται σε δραστηριότητες διαπραγμάτευσης, η αρμόδια αρχή πρέπει να έχει την εξουσία να επιβάλει πρόσθετη επιβάρυνση του κεφαλαίου όταν ο όγκος του κινδύνου και των δραστηριοτήτων υπερβαίνει ορισμένα επίπεδα. Μια τέτοια πρόσθετη επιβάρυνση θα συμβάλει στην αποτροπή των τραπεζών από την άσκηση δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης καθ' υπερβολή.

Τροποποίηση 4

Αιτιολογική σκέψη 37α (νέο)

Δεν υπάρχει κείμενο	«(37α) Για τους σκοπούς της άσκησης των αποκλειστικών καθηκόντων της, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, η ΕΚΤ έχει τις εξουσίες επιβολής κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013.»
---------------------	--

Αιτιολογία

Θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι, μετά την εφαρμογή του άρθρου 28 του προτεινόμενου κανονισμού από τα κράτη μέλη, η ΕΚΤ θα πρέπει να έχει, για τον σκοπό της άσκησης των καθηκόντων της, τις εξουσίες επιβολής κυρώσεων που ορίζονται ειδικότερα στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013. Βλέπε επίσης παράγραφο 6 της γνώμης.

Τροποποίηση 5

Άρθρο 5

Ορισμοί

«4. ως “διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό” νοείται η χρήση ιδίων κεφαλαίων ή δανειακών κεφαλαίων για την ανάληψη θέσεων σε οιοδήποτε είδος πράξης για την αγορά, την πώληση ή τη με οιοιοδήποτε άλλο τρόπο απόκτηση ή διάθεση οιοιοδήποτε χρηματοπιστωτικού μέσου ή εμπορεύματος με αποκλειστικό σκοπό την αποκόμιση κέρδους για ίδιο λογαριασμό, και χωρίς καμία σύνδεση με πραγματικές ή προσδοκώμενες δραστηριότητες πελατών ή με σκοπό την αντιστάθμιση του κινδύνου της οντότητας ως αποτέλεσμα πραγματικής ή προσδοκώμενης δραστηριότητας πελατών, μέσω της χρήσης γραφείων, μονάδων, τμημάτων ή μεμονωμένων διαπραγματευτών που έχουν αφιερωθεί ειδικά στην εν λόγω ανάληψη θέσεων και αποκόμιση κέρδους, μεταξύ άλλων και μέσω ειδικών διαδικτυακών πλατφορμών διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό.»	«4. ως “διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό” νοείται η χρήση ιδίων κεφαλαίων ή δανειακών κεφαλαίων για την ανάληψη θέσεων, σε αντίδραση προς και με το κίνητρο της εκμετάλλευσης πραγματικών ή αναμενόμενων κινήσεων στις αποτιμήσεις της αγοράς, σε οιοδήποτε είδος πράξης για την αγορά, την πώληση ή τη με οιοιοδήποτε άλλο τρόπο απόκτηση ή διάθεση οιοιοδήποτε χρηματοπιστωτικού μέσου ή εμπορεύματος με αποκλειστικό σκοπό την αποκόμιση κέρδους για ίδιο λογαριασμό, και χωρίς καμία σύνδεση με πραγματικές ή προσδοκώμενες δραστηριότητες πελατών ή με σκοπό την αντιστάθμιση του κινδύνου της οντότητας ως αποτέλεσμα πραγματικής ή προσδοκώμενης δραστηριότητας πελατών, μέσω της χρήσης γραφείων, μονάδων, τμημάτων ή μεμονωμένων διαπραγματευτών που έχουν αφιερωθεί ειδικά στην εν λόγω ανάληψη θέσεων και αποκόμιση κέρδους, μεταξύ άλλων και μέσω ειδικών διαδικτυακών πλατφορμών διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό. Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει κάθε πράξη που ασκείται με σκοπό το κέρδος, ανεξαρτήτως εάν το κέρδος θα πραγματοποιηθεί βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, ή εάν έχει ήδη πραγματοποιηθεί.»
--	---

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (*)
----------------------------------	---------------------------------------

Αιτιολογία

Η διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό – σε αντίθεση με άλλες δραστηριότητες διαπραγμάτευσης, όπως για παράδειγμα δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης – ασκείται με σκοπό το κέρδος βάσει πραγματικών ή αναμενόμενων κινήσεων στις διακυμάνσεις των αξιών της αγοράς στις οποίες αντιδρούν και κερδοσκοπούν οι διαπραγματευτές για ίδιο λογαριασμό. Η προτεινόμενη τροποποίηση θα επιτρέψει τον αποκλεισμό από τον ορισμό των μακροπρόθεσμων μη κερδοσκοπικών επενδύσεων σε μετοχικό κεφάλαιο (συμπεριλαμβανομένων των συμμετοχών σε άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όπως τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρείες).

Τροποποίηση 6

Άρθρο 5

Ορισμοί

«12. ως “ειδική διαπραγμάτευση” νοείται η δέσμευση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος να παρέχει ρευστότητα στην αγορά σε τακτική και συνεχή βάση, καταθέτοντας ζεύγη εντολών σε σχέση με ορισμένο χρηματοπιστωτικό μέσο ή στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής της δραστηριότητας, εκτελώντας εντολές που προέρχονται από πελάτες ή ανταποκρινόμενη σε αιτήματα πελατών για διαπραγμάτευση, αλλά και στις δύο περιπτώσεις χωρίς να εκτίθεται σε ουσιώδη κίνδυνο αγοράς»

«12. ως “ειδική διαπραγμάτευση” νοείται η δέσμευση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος να παρέχει ρευστότητα στην αγορά σε τακτική και συνεχή βάση, καταθέτοντας ζεύγη εντολών σε σχέση με ορισμένο χρηματοπιστωτικό μέσο ή στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής της δραστηριότητας, εκτελώντας εντολές που προέρχονται από πελάτες ή ανταποκρινόμενη σε αιτήματα πελατών για διαπραγμάτευση, **ή κατ’ εύλογη πρόβλεψη των προσδοκώμενων δραστηριοτήτων πελατών, καθώς και αντισταθμίζοντας τις θέσεις που προκύπτουν από την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών** αλλά και στις δύο περιπτώσεις χωρίς να εκτίθεται σε ουσιώδη κίνδυνο αγοράς»

Αιτιολογία

Η ΕΚΤ αντιλαμβάνεται ότι, σε αντίθεση με τη διαπραγμάτευση για ίδιο λογαριασμό, η ειδική διαπραγμάτευση αποτελεί δραστηριότητα με γνώμονα τον πελάτη και ως εκ τούτου σχετίζεται με τις τυπικές τραπεζικές δραστηριότητες. Η ειδική διαπραγμάτευση ορισμένες φορές πραγματοποιείται επίσης εν αναμονή της δραστηριότητας του πελάτη. Ως εκ τούτου, προτείνεται να περιληφθούν οι λέξεις «κατ’ εύλογη πρόβλεψη των προσδοκώμενων δραστηριοτήτων πελατών» στον ορισμό της ειδικής διαπραγμάτευσης. Αυτό παρέχει επίσης έναν βαθμό συμμετρίας σε σχέση με τον προτεινόμενο ορισμό της διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό.

Επιπλέον, σε αντίθεση με τους μεσίτες, ένας ειδικός διαπραγματευτής απορροφά τις ανισορροπίες προσφοράς και ζήτησης σε οποιοδήποτε σημείο στον χρόνο με τα δικά του αποθεματικά, θέτοντας έτσι τα ίδια κεφάλαιά του σε κίνδυνο. Θα πρέπει, συνεπώς, ο ειδικός διαπραγματευτής να μπορεί να αντισταθμίσει τις θέσεις του που απορρέουν από την εκπλήρωση των καθηκόντων του ως ειδικού διαπραγματευτή. Δεδομένου ότι η έννοια του «ουσιώδους» κινδύνου αγοράς δεν ορίζεται, και, επιπλέον, προκειμένου να ευθυγραμμιστούν όσο το δυνατόν περισσότερο οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται σε σχετικούς κανονισμούς της Ένωσης, προτείνεται να χρησιμοποιηθεί ο όρος «αντισταθμίζοντας τις θέσεις που προκύπτουν από την εκπλήρωση των καθηκόντων αυτών», σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 236/2012.

Τροποποίηση 7

Άρθρο 5

Ορισμοί

Δεν υπάρχει κείμενο

«23. ως “συγκέντρωση” νοείται η συγκέντρωση όπως καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 139/2004.»

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 1.2 της παρούσας γνώμης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
Τροποποίηση 8 Άρθρο 9 παράγραφος 2 Καθήκον επανεξέτασης των δραστηριοτήτων	
«2. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή εφαρμόζει τις ακόλουθες παραμέτρους: α) σχετικό μέγεθος των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, όπως μετράται σε συνάρτηση με τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, διαιρούμενα διά των συνολικών στοιχείων ενεργητικού· β) μόχλευση των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, μετρούμενη με τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση διαιρούμενα διά του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1· γ) σχετική σημασία του πιστωτικού κινδύνου του αντισυμβαλλομένου, μετρούμενη με βάση την εύλογη αξία των παραγώγων διαιρούμενη διά των συνολικών στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· δ) σχετική πολυπλοκότητα των συναλλαγών παραγώγων, μετρούμενη με τα στοιχεία ενεργητικού διαπραγματεύσιμων παραγώγων μέσω επιπέδου 2 και 3 συναλλαγών παραγώγων ενεργητικού διαιρούμενα διά των διαπραγματεύσιμων παραγώγων μέσω και των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ε) σχετική αποδοτικότητα του εισοδήματος από εμπορική δραστηριότητα, μετρούμενη με το εισόδημα από εμπορική δραστηριότητα διαιρούμενο διά του συνολικού καθαρού εισοδήματος· στ) σχετική σημασία του κινδύνου αγοράς, μετρούμενη με υπολογισμό της διαφοράς μεταξύ των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού προς εμπορική εκμετάλλευση σε απόλυτες τιμές και διαίρεση της εν λόγω διαφοράς διά του απλού μέσου όρου μεταξύ των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση και των στοιχείων παθητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ζ) διασύνδεση, μετρούμενη με βάση τη μεθοδολογία που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 18 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ· η) πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο ρευστότητας που απορρέουν από δεσμεύσεις και εγγυήσεις που παρέχονται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα.»	«2. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή εφαρμόζει τις ακόλουθες παραμέτρους: α) σχετικό μέγεθος των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, όπως μετράται σε συνάρτηση με τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, διαιρούμενα διά των συνολικών στοιχείων ενεργητικού· β) μόχλευση των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, μετρούμενη με τα στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση διαιρούμενα διά του κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1· γ) σχετική σημασία του πιστωτικού κινδύνου του αντισυμβαλλομένου, μετρούμενη με βάση την εύλογη αξία των παραγώγων διαιρούμενη διά των συνολικών στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· δ) σχετική πολυπλοκότητα των συναλλαγών παραγώγων, μετρούμενη με τα στοιχεία ενεργητικού διαπραγματεύσιμων παραγώγων μέσω επιπέδου 2 και 3 συναλλαγών παραγώγων ενεργητικού διαιρούμενα διά των διαπραγματεύσιμων παραγώγων μέσω και των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ε) σχετική αποδοτικότητα του εισοδήματος από εμπορική δραστηριότητα, μετρούμενη με το εισόδημα από εμπορική δραστηριότητα διαιρούμενο διά του συνολικού καθαρού εισοδήματος· στ) σχετική σημασία του κινδύνου αγοράς, μετρούμενη με υπολογισμό της διαφοράς μεταξύ των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού προς εμπορική εκμετάλλευση σε απόλυτες τιμές και διαίρεση της εν λόγω διαφοράς διά του απλού μέσου όρου μεταξύ των στοιχείων ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση και των στοιχείων παθητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ζ) διασύνδεση, μετρούμενη με βάση τη μεθοδολογία που αναφέρεται στο άρθρο 131 παράγραφος 18 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ· η) πιστωτικό κίνδυνο και κίνδυνο ρευστότητας που απορρέουν από δεσμεύσεις και εγγυήσεις που παρέχονται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
	θ) χαρτογράφηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων αξιολόγησης της ανάγκης για τη δημιουργία αποθεμάτων, προκειμένου να καλυφθεί η προσδοκώμενη ζήτηση των πελατών· ι) πλαίσιο συμμόρφωσης κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού· ια) συστήματα αποζημίωσης για τους διαπραγματευτές· ιβ) επιπλέον ποσοτικά στοιχεία, όπως ο κύκλος εργασιών των αποθεμάτων, οι διακυμάνσεις της αξίας σε κίνδυνο, το κέρδος και η ζημία της πρώτης μέρας (day 1 profit and loss), τα όρια σχετικά με τα γραφεία διαπραγμάτευσης και η γεωγραφική διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης.»

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 3.2 της παρούσας γνώμης.

Τροποποίηση 9

Άρθρο 9 παράγραφος 2α (νέο)

Καθήκον επανεξέτασης των δραστηριοτήτων

Δεν υπάρχει κείμενο	«2α. Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί όλα τα ποσοτικά και ποιοτικά στοιχεία που κρίνει απαραίτητα για την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαπραγμάτευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1.»
---------------------	--

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 3.2 της παρούσας γνώμης.

Τροποποίηση 10

Άρθρο 10 παράγραφος 1

Εξουσία της αρμόδιας αρχής να απαιτεί από ένα κύριο πιστωτικό να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες

«1. Όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι, με βάση την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, τα όρια και οι προϋποθέσεις που συνδέονται με τις παραμέτρους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) του άρθρου 9 παράγραφος 2 και εξειδικεύονται με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 5, και ως εκ τούτου κρίνει ότι υπάρχει απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1, θέτει σε κίνηση, το αργότερο δύο μήνες από την οριστικοποίηση της εν λόγω αξιολόγησης, τη διαδικασία που οδηγεί σε απόφαση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3.»	«1. Όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι, με βάση την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, τα όρια και οι προϋποθέσεις που συνδέονται με τις παραμέτρους που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) του άρθρου 9 παράγραφος 2 και εξειδικεύονται με την κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 5, και ως εκ τούτου κρίνει ότι υπάρχει απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το σύνολο ή μέρος του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης συνολικά , λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1, θέτει σε κίνηση, το αργότερο δύο μήνες από την οριστικοποίηση της εν λόγω αξιολόγησης, τη διαδικασία που οδηγεί σε απόφαση που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3.»
--	---

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τεχνική τροποποίηση αποσκοπεί στην εξάλειψη κάθε εναπομείνουσας ασάφειας που προκύπτει από τη χρήση της λέξης «ως εκ τούτου», με δεδομένο το γεγονός ότι οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να αξιολογούν την απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ακόμη και όταν τηρούνται τα όρια των παραμέτρων. Επιπλέον, τα στοιχεία από τους πρόσθετους δείκτες θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται στην απόφαση της αρμόδιας αρχής (βλέπε περαιτέρω την παράγραφο 3.2. της παρούσας γνώμης).

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
Τροποποίηση 11 Άρθρο 10 παράγραφος 2 Εξουσία της αρμόδιας αρχής να απαιτεί από ένα κύριο πιστωτικό να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες	
«2. Σε περίπτωση που δεν πληρούνται τα όρια και οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή μπορεί να κινήσει τη διαδικασία που οδηγεί σε απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 τρίτο εδάφιο, εάν καταλήξει στο συμπέρασμα, μετά την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, ότι οποιαδήποτε εμπορική δραστηριότητα, με εξαίρεση τη διαπραγμάτευση παραγώγων εκτός από εκείνα που επιτρέπονται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12, η οποία διενεργείται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα, συνιστά απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1.»	«2. Σε περίπτωση που δεν πληρούνται τα όρια και οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή μπορεί να κινήσει τη διαδικασία που οδηγεί σε απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 τρίτο εδάφιο, εάν καταλήξει στο συμπέρασμα, μετά την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, ότι οποιαδήποτε εμπορική δραστηριότητα, με εξαίρεση τη διαπραγμάτευση παραγώγων εκτός από εκείνα που επιτρέπονται σύμφωνα με τα άρθρα 11 και 12, η οποία διενεργείται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα, συνιστά απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το σύνολο ή μέρος του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης συνολικά, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1.»

Αιτιολογία

Προτείνεται η απόφαση της αρμόδιας αρχής να βασίζεται σε μια απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του συνόλου ή μέρους της Ένωσης.

Τροποποίηση 12 Άρθρο 10 παράγραφος 3 Εξουσία της αρμόδιας αρχής να απαιτεί από ένα κύριο πιστωτικό να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες	
«3. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί τα συμπεράσματά της που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα και παρέχει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης. Εφόσον το κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν αποδείξει, εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, με τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή, ότι οι λόγοι που οδήγησαν στα συμπεράσματα δεν αιτιολογούνται, η αρμόδια αρχή εκδίδει απόφαση απευθυνόμενη στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα με την οποία απαιτεί από αυτό να μην εκτελεί τις εμπορικές δραστηριότητες που επισημαίνονται στα εν λόγω συμπεράσματα. Η αρμόδια αρχή εκθέτει τους λόγους της απόφασής της και δημοσιοποιεί την απόφαση.	«3. Η αρμόδια αρχή κοινοποιεί τα συμπεράσματά της που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα και παρέχει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης. Εφόσον το κύριο πιστωτικό ίδρυμα δεν αποδείξει, εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, με τρόπο που να ικανοποιεί την αρμόδια αρχή, ότι οι σχετικές δραστηριότητες διαπραγμάτευσης δεν συνιστούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή για το σύνολο ή μέρος του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης οι λόγοι που οδήγησαν στα συμπεράσματα δεν αιτιολογούνται, η αρμόδια αρχή εκδίδει απόφαση απευθυνόμενη στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα με την οποία απαιτεί από αυτό να μην εκτελεί τις εμπορικές δραστηριότητες που επισημαίνονται στα εν λόγω συμπεράσματα. Η αρμόδια αρχή εκθέτει τους λόγους της απόφασής της και δημοσιοποιεί την απόφαση.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να εκτελεί τις εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες, αναφέρει επίσης τους λόγους της απόφασής της και δημοσιοποιεί την απόφαση. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να διεξάγει εμπορικές δραστηριότητες, η αρμόδια αρχή εκδίδει σχετική απόφαση απευθυνόμενη προς το κύριο πιστωτικό ίδρυμα. Πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης όπως αυτές που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, η αρμόδια αρχή συμβουλευέται την ΕΑΤ σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προβλεπόμενη απόφαση και με τις πιθανές συνέπειες της απόφασης αυτής για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Επίσης, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην ΕΑΤ την τελική της απόφαση. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει την τελική της απόφαση εντός δύο μηνών από την παραλαβή των γραπτών παρατηρήσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.»	Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να εκτελεί τις εν λόγω εμπορικές δραστηριότητες, αναφέρει επίσης τους λόγους της απόφασής της και δημοσιοποιεί την απόφαση. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή αποφασίζει να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να διεξάγει εμπορικές δραστηριότητες, η αρμόδια αρχή εκδίδει σχετική απόφαση απευθυνόμενη προς το κύριο πιστωτικό ίδρυμα. Η αρμόδια αρχή μπορεί ιδίως να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να διεξάγει δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης, εφόσον δεν συνιστούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης. Πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης όπως αυτές που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, η αρμόδια αρχή συμβουλευέται την ΕΑΤ σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προβλεπόμενη απόφαση και με τις πιθανές συνέπειες της απόφασης αυτής για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Επίσης, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην ΕΑΤ την τελική της απόφαση. Η αρμόδια αρχή λαμβάνει την τελική της απόφαση εντός δύο μηνών από την παραλαβή των γραπτών παρατηρήσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.»

Αιτιολογία

Για λόγους ασφάλειας δικαίου και συνοχής προτείνεται η διατύπωση της διάταξης αυτής να αντισταθμίσει τη διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης 23 του προτεινόμενου κανονισμού.

Δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης που θα συνεχίσουν να πραγματοποιούνται στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα θα πρέπει να συνάδουν με τους σκοπούς του προτεινόμενου κανονισμού. Ειδικότερα, οι δραστηριότητες αυτές δεν θα πρέπει να οδηγούν στη δημιουργία τραπεζών που είναι υπερβολικά μεγάλες για να αφεθούν να καταρρεύσουν ή υπερβολικά διασυνδεδεμένες για να αφεθούν να καταρρεύσουν και δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν δραστηριότητες διαπραγμάτευσης για ίδιο λογαριασμό, με το πρόσχημα της ειδικής διαπραγμάτευσης, οι οποίες θα μπορούσαν τελικά να απειλήσουν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Ως εκ τούτου, θα ήταν χρήσιμο να διευκρινιστεί ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να επιτρέψει στο κύριο πιστωτικό ίδρυμα να διεξάγει τις δραστηριότητες ειδικής διαπραγμάτευσης που δεν συνιστούν απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του ιδρύματος ή του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης (βλέπε περαιτέρω την παράγραφο 3.3 της παρούσας γνώμης).

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
----------------------------------	--

Τροποποίηση 13

Άρθρο 10 παράγραφος 5

Εξουσία της αρμόδιας αρχής να απαιτεί από ένα κύριο πιστωτικό να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες

«Η Επιτροπή, [Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει τη σωστή ημερομηνία 6 μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού] εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 με σκοπό: [...] β) να διευκρινίσει ποιο είδος τιτλοποίησης δεν θεωρείται ότι συνιστά απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου σε σχέση με κάθε μία από τις ακόλουθες πτυχές: [...]»	«Η Επιτροπή, [Η ΥΕ παρακαλείται να συμπληρώσει τη σωστή ημερομηνία 6 μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού] εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 35 με σκοπό: [...] β) να διευκρινίσει ποιο είδος τιτλοποίησης δεν θεωρείται ότι συνιστά απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του κύριου πιστωτικού ιδρύματος ή του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ως συνόλου σε σχέση με κάθε μία από τις ακόλουθες πτυχές: [...]»
--	---

Αιτιολογία

Προτείνεται η κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής να βασίζεται στο σκεπτικό ότι δεν υπάρχει καμία απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα του συνόλου ή μέρους της Ένωσης.

Τροποποίηση 14

Άρθρο 11

Συνετή διαχείριση των ιδίων κινδύνων

«1. Ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 μπορεί να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες στο βαθμό που ο σκοπός περιορίζεται μόνο στη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησής του. Στο πλαίσιο της συνετής διαχείρισης του κεφαλαίου της, της ρευστότητας και της χρηματοδότησής του, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιεί μόνο παράγωγα επιτοκίων, παράγωγα συναλλάγματος και πιστωτικά παράγωγα επιλέξιμα για συμψηφισμό από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για την αντιστάθμιση του συνολικού κινδύνου ισολογισμού του. Το κύριο πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να αποδεικνύει στις αρμόδιες εποπτικές αρχές ότι η δραστηριότητα αντιστάθμισης είναι σχεδιασμένη ώστε να μειώσει, και αποδεδειγμένα μειώνει ή μετριάξει σημαντικά συγκεκριμένους, αναγνωρίσιμους κινδύνους για ατομικές ή συγκεντρωτικές θέσεις του κύριου πιστωτικού ιδρύματος. [...]»	«1. Με την επιφύλαξη της απόφασης της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3, ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 μπορεί επίσης να ασκεί εμπορικές δραστηριότητες στο βαθμό που ο σκοπός περιορίζεται μόνο στη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησής του. Στο πλαίσιο της συνετής διαχείρισης του κεφαλαίου της, της ρευστότητας και της χρηματοδότησής του, το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να χρησιμοποιεί μόνο παράγωγα επιτοκίων, παράγωγα συναλλάγματος και πιστωτικά παράγωγα επιλέξιμα για συμψηφισμό από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για την αντιστάθμιση του συνολικού κινδύνου ισολογισμού του. Το κύριο πιστωτικό ίδρυμα πρέπει να αποδεικνύει στις αρμόδιες εποπτικές αρχές ότι η δραστηριότητα αντιστάθμισης είναι σχεδιασμένη ώστε να μειώσει, και αποδεδειγμένα μειώνει ή μετριάξει σημαντικά συγκεκριμένους, αναγνωρίσιμους κινδύνους για ατομικές ή συγκεντρωτικές θέσεις του κύριου πιστωτικού ιδρύματος. [...]»
--	---

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
----------------------------------	--

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί να διευκρινίσει ότι η απόφαση διαχωρισμού θα προσδιορίσει όλες τις δραστηριότητες που το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να συνεχίσει να εκτελεί.

Τροποποίηση 15

Άρθρο 12

Παροχή υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες

«1. Ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 μπορεί να πωλεί παράγωγα επιτοκίων, παράγωγα συναλλάγματος, πιστωτικά παράγωγα, παράγωγα δικαιωμάτων έκδοσης και παράγωγα επί βασικών προϊόντων επιλέξιμα για συμψηφισμό από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και δικαιώματα έκδοσης στους μη χρηματοπιστωτικούς πελάτες του, σε χρηματοπιστωτικές οντότητες που αναφέρεται στη δεύτερη και τρίτη περίπτωση του σημείου 19) του άρθρου 5, σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις και σε ιδρύματα που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) μοναδικός σκοπός της πώλησης είναι η αντιστάθμιση κινδύνων επιτοκίου, κινδύνων συναλλάγματος, πιστωτικών κινδύνων, κινδύνων βασικών προϊόντων ή κινδύνων δικαιωμάτων έκδοσης·

β) οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του κύριου πιστωτικού ιδρύματος για κίνδυνο θέσης που προκύπτει από τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης δεν υπερβαίνουν ένα ποσοστό των συνολικών απαιτήσεών του για κεφάλαια κινδύνου που πρέπει να καθορίζονται με κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Όταν δεν πληρούνται η απαίτηση του στοιχείου β), τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης δεν μπορούν να πωλούνται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ούτε να εγγράφονται στον ισολογισμό του.

[...]

«1. Με την επιφύλαξη της απόφασης της αρμόδιας αρχής που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3, ένα κύριο πιστωτικό ίδρυμα, το οποίο έχει αποτελέσει αντικείμενο απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 μπορεί επίσης να πωλεί παράγωγα επιτοκίων, παράγωγα συναλλάγματος, πιστωτικά παράγωγα, παράγωγα δικαιωμάτων έκδοσης και παράγωγα επί βασικών προϊόντων επιλέξιμα για συμψηφισμό από κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και δικαιώματα έκδοσης στους μη χρηματοπιστωτικούς πελάτες του, σε χρηματοπιστωτικές οντότητες που αναφέρεται στη δεύτερη και τρίτη περίπτωση του σημείου 19) του άρθρου 5, σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις και σε ιδρύματα που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, όταν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

α) μοναδικός σκοπός της πώλησης είναι η αντιστάθμιση κινδύνων επιτοκίου, κινδύνων συναλλάγματος, πιστωτικών κινδύνων, κινδύνων βασικών προϊόντων ή κινδύνων δικαιωμάτων έκδοσης·

β) οι απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων του κύριου πιστωτικού ιδρύματος για κίνδυνο θέσης που προκύπτει από τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης δεν υπερβαίνουν ένα ποσοστό των συνολικών απαιτήσεών του για κεφάλαια κινδύνου που πρέπει να καθορίζονται με κατ' εξουσιοδότηση πράξη της Επιτροπής σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Όταν δεν πληρούνται η απαίτηση του στοιχείου β), τα παράγωγα και τα δικαιώματα έκδοσης δεν μπορούν να πωλούνται από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα ούτε να εγγράφονται στον ισολογισμό του.

[...]

Αιτιολογία

Η προτεινόμενη τροποποίηση αποσκοπεί να διευκρινίσει ότι η απόφαση διαχωρισμού θα προσδιορίσει όλες τις δραστηριότητες που το κύριο πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να συνεχίσει να εκτελεί.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
Τροποποίηση 16 Άρθρο 19 Συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των σχετικών αρχών εξυγίανσης	
«2. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 και όταν απαιτεί από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 10, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη όλες τις εν εξελίξει ή προϋπάρχουσες αξιολογήσεις της δυνατότητας εκκαθάρισης που έχουν διεξαχθεί από οποιαδήποτε αρμόδια αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 13, και 13 στοιχείο α) της οδηγίας [BRRD]. 3. Οι αρμόδια αρχή συνεργάζεται με την αρμόδια αρχή εξυγίανσης και ανταλλάσσει χρήσιμες πληροφορίες που θεωρούνται απαραίτητες για την εκτέλεση των καθηκόντων της. 4. Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι τα μέτρα που επιβάλλονται βάσει του παρόντος κεφαλαίου είναι συνεπή με τα μέτρα που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 13 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, του άρθρου 8 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΜΕ], του άρθρου 13 και 13 στοιχείο α), των άρθρων 14 και 15 της οδηγίας [BRRD] και του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.»	«2. Κατά τη διενέργεια της αξιολόγησης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 και όταν απαιτεί από το κύριο πιστωτικό ίδρυμα να μην ασκεί ορισμένες δραστηριότητες σύμφωνα με το άρθρο 10, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη όλες τις εν εξελίξει ή προϋπάρχουσες αξιολογήσεις της δυνατότητας εκκαθάρισης που έχουν διεξαχθεί από οποιαδήποτε αρμόδια αρχή εξυγίανσης, σύμφωνα με τοα άρθρα 13, και 13 στοιχείο α) της οδηγίας [BRRD]. Η διαπίστωση από την αρμόδια αρχή εξυγίανσης ότι δεν υπάρχουν ουσιαστικά εμπόδια ως προς τη δυνατότητα εξυγίανσης, δεν πρέπει από μόνη της να θεωρηθεί ως επαρκής ένδειξη ότι τα συμπεράσματα που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 δεν είναι δικαιολογημένα. 3. Οι αρμόδια αρχή συνεργάζεται με την αρμόδια αρχή εξυγίανσης και ανταλλάσσει χρήσιμες πληροφορίες που θεωρούνται απαραίτητες για την εκτέλεση των καθηκόντων της, συμπεριλαμβανομένου του καταλόγου των ιδρυμάτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού. 4. Η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει ότι τα μέτρα που επιβάλλονται βάσει του παρόντος κεφαλαίου είναι συμβατά συνεπή με τα μέτρα που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 13 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013, του άρθρου 8 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [ΕΜΕ], του άρθρου 13 και 13 στοιχείο α), των άρθρων 14 και 15 της οδηγίας [BRRD] και του άρθρου 104 της οδηγίας 2013/36/ΕΕ.»

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 5 της παρούσας γνώμης. Η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των σχετικών αρχών εξυγίανσης θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι σχετικές αρχές εξυγίανσης ενημερώνονται για τον κατάλογο των ιδρυμάτων που μπορεί να υπόκεινται σε απόφαση διαχωρισμού βάσει του προτεινόμενου κανονισμού.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή

Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾**Τροποποίηση 17**

Άρθρο 21

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις του κεφαλαίου III

«1. Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί να χορηγήσει παρέκκλιση από τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου σε πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται καταθέσεις από τους ιδιώτες και ΜΜΕ που υπόκεινται σε εθνική πρωτογενή νομοθεσία που έχει εκδοθεί πριν από την 29η Ιανουαρίου του 2014, όταν η εθνική νομοθεσία πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) αποσκοπεί στην πρόληψη οικονομικών πιέσεων ή κατάρρευσης και συστημικού κινδύνου όπως αναφέρεται στο άρθρο 1·
- β) εμποδίζει τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να επιδίδονται στη ρυθμιζόμενη δραστηριότητα των επενδύσεων ως εντολές και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ωστόσο, η εθνική νομοθεσία μπορεί να προβλέπει περιορισμένες εξαιρέσεις που επιτρέπουν στο πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να ασκεί μετριασμό των κινδύνων με σκοπό τη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης και την παροχή περιορισμένων υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες·
- γ) εάν το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ ανήκει σε όμιλο, διασφαλίζει ότι το πιστωτικό ίδρυμα έχει χωριστεί νομικά από οντότητες του ομίλου που ασκούν τη ρυθμιζόμενη δραστηριότητα των επενδύσεων ως εντολές ή κατέχουν στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, και η εθνική νομοθεσία ορίζει τα εξής:
 - (i) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ είναι σε θέση να λαμβάνει αποφάσεις ανεξάρτητα από άλλες οντότητες του ομίλου·
 - (ii) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ έχει διευθυντικό όργανο το οποίο είναι ανεξάρτητο από άλλες οντότητες του ομίλου και ανεξάρτητο από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα·
 - (iii) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ υπόκειται σε απαιτήσεις κεφαλαίου και ρευστότητας αφ' εαυτού·
 - (iv) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ δεν μπορεί να συνάπτει συμβάσεις ή να πραγματοποιεί συναλλαγές με άλλες οντότητες του ομίλου παρά μόνον υπό όρους παρόμοιους με αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 7.

«1. Κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί να χορηγήσει παρέκκλιση από τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου σε πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται καταθέσεις από τους ιδιώτες και ΜΜΕ που υπόκεινται σε εθνική πρωτογενή νομοθεσία που έχει εκδοθεί πριν από την 29η Ιανουαρίου του 2014, όταν η εθνική νομοθεσία πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) αποσκοπεί στην πρόληψη οικονομικών πιέσεων ή κατάρρευσης και συστημικού κινδύνου όπως αναφέρεται στο άρθρο 1·
- β) εμποδίζει τα πιστωτικά ιδρύματα που δέχονται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να επιδίδονται στη ρυθμιζόμενη δραστηριότητα των επενδύσεων ως εντολές και να κατέχουν στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση· ωστόσο, η εθνική νομοθεσία μπορεί να προβλέπει περιορισμένες εξαιρέσεις που επιτρέπουν στο πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ να ασκεί μετριασμό των κινδύνων με σκοπό τη συνετή διαχείριση του κεφαλαίου, της ρευστότητας και της χρηματοδότησης και την παροχή περιορισμένων υπηρεσιών διαχείρισης κινδύνων σε πελάτες·
- γ) εάν το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ ανήκει σε όμιλο, διασφαλίζει ότι το πιστωτικό ίδρυμα έχει χωριστεί νομικά από οντότητες του ομίλου που ασκούν τη ρυθμιζόμενη δραστηριότητα των επενδύσεων ως εντολές ή κατέχουν στοιχεία ενεργητικού προς εμπορική εκμετάλλευση, και η εθνική νομοθεσία ορίζει τα εξής:
 - (i) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ είναι σε θέση να λαμβάνει αποφάσεις ανεξάρτητα από άλλες οντότητες του ομίλου·
 - (ii) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ έχει διευθυντικό όργανο το οποίο είναι ανεξάρτητο από άλλες οντότητες του ομίλου και ανεξάρτητο από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα·
 - (iii) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ υπόκειται σε απαιτήσεις κεφαλαίου και ρευστότητας αφ' εαυτού·
 - (iv) το πιστωτικό ίδρυμα που δέχεται επιλέξιμες καταθέσεις από ιδιώτες και ΜΜΕ δεν μπορεί να συνάπτει συμβάσεις ή να πραγματοποιεί συναλλαγές με άλλες οντότητες του ομίλου παρά μόνον υπό όρους παρόμοιους με αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 7.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
2. Ένα κράτος μέλος που επιθυμεί να λάβει παρέκκλιση για πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εν λόγω εθνική νομοθεσία, απευθύνει στην Επιτροπή αίτημα για παρέκκλιση, συνοδευόμενο από θετική γνώμη που εξέδωσε η αρμόδια αρχή που εποπτεύει το πιστωτικό ίδρυμα που υπάγεται στην αίτηση για παρέκκλιση. Το αίτημα παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την αξιολόγηση της εθνικής νομοθεσίας και τον προσδιορισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων για τα οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέκκλισης. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι δεν έχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, έρχεται σε επαφή με το εν λόγω κράτος μέλος εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος και προσδιορίζει ποιες πρόσθετες πληροφορίες απαιτούνται. Μόλις η Επιτροπή αποκτήσει όλες τις πληροφορίες τις οποίες θεωρεί απαραίτητες για την αξιολόγηση της αίτησης για παρέκκλιση, ενημερώνει εντός ενός μηνός το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα ότι είναι ικανοποιημένη από τις πληροφορίες. Εντός πέντε μηνών από την έκδοση της κοινοποίησης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή, αφού συμβουλευθεί την EAT σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προβλεπόμενη απόφαση και για τις πιθανές συνέπειες της απόφασης αυτής για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, εκδίδει εκτελεστική απόφαση με την οποία κηρύσσεται ότι η εθνική νομοθεσία δεν είναι ασυμβίβαστη με το παρόν κεφάλαιο και χορηγείται η παρέκκλιση για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που ορίζονται στην αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Όταν η Επιτροπή σκοπεύει να κηρύξει την εθνική νομοθεσία ασυμβίβαστη και να μην προβεί σε χορήγηση της παρέκκλισης αναφέρει τις αιτιάσεις της λεπτομερώς και παρέχει στο αιτούν κράτος μέλος τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εντός ενός μήνα από την ημερομηνία κοινοποίησης των αιτιάσεων της Επιτροπής. Η Επιτροπή, εντός τριών μηνών από το πέρας της προθεσμίας για υποβολή εκδίδει εκτελεστική απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη της παρέκκλισης. Στις περιπτώσεις που η εθνική νομοθεσία τροποποιείται, το κράτος μέλος κοινοποιεί τις τροποποιήσεις στην Επιτροπή. Η Επιτροπή μπορεί να επανεξετάσει την εκτελεστική απόφαση που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο. Στις περιπτώσεις στις οποίες η εθνική νομοθεσία που δεν έχει χαρακτηριστεί ασυμβίβαστη με το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται σε ένα πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο έχει χορηγηθεί παρέκκλιση των απαιτήσεων του παρόντος κεφαλαίου, η παρέκκλιση αυτή πρέπει να αποσυρθεί όσον αφορά αυτό το πιστωτικό ίδρυμα. Η Επιτροπή κοινοποιεί τις αποφάσεις της στις EAT. Η EAT δημοσιεύει κατάλογο των πιστωτικών ιδρυμάτων στα οποία έχει χορηγηθεί παρέκκλιση σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Ο κατάλογος πρέπει να ενημερώνεται συνεχώς.»	2. Ένα κράτος μέλος που επιθυμεί να λάβει παρέκκλιση για πιστωτικό ίδρυμα που υπόκειται στην εν λόγω εθνική νομοθεσία, απευθύνει στην Επιτροπή αίτημα για παρέκκλιση, συνοδευόμενο από θετική γνώμη που εξέδωσε η αρμόδια αρχή που εποπτεύει το πιστωτικό ίδρυμα που υπάγεται στην αίτηση για παρέκκλιση. Το αίτημα παρέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την αξιολόγηση της εθνικής νομοθεσίας και τον προσδιορισμό των πιστωτικών ιδρυμάτων για τα οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέκκλισης. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι δεν έχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, έρχεται σε επαφή με το εν λόγω κράτος μέλος εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος και προσδιορίζει ποιες πρόσθετες πληροφορίες απαιτούνται. Μόλις η Επιτροπή αποκτήσει όλες τις πληροφορίες τις οποίες θεωρεί απαραίτητες για την αξιολόγηση της αίτησης για παρέκκλιση, ενημερώνει εντός ενός μηνός το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα ότι είναι ικανοποιημένη από τις πληροφορίες. Εντός πέντε μηνών από την έκδοση της κοινοποίησης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή, αφού συμβουλευθεί την EAT σχετικά με τους λόγους στους οποίους βασίζεται η προβλεπόμενη απόφαση και για τις πιθανές συνέπειες της απόφασης αυτής για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, εκδίδει εκτελεστική απόφαση με την οποία κηρύσσεται ότι η εθνική νομοθεσία δεν είναι ασυμβίβαστη με το παρόν κεφάλαιο και χορηγείται η παρέκκλιση για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που ορίζονται στην αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Όταν η Επιτροπή σκοπεύει να κηρύξει την εθνική νομοθεσία ασυμβίβαστη και να μην προβεί σε χορήγηση της παρέκκλισης αναφέρει τις αιτιάσεις της λεπτομερώς και παρέχει στο αιτούν κράτος μέλος τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις εντός ενός μήνα από την ημερομηνία κοινοποίησης των αιτιάσεων της Επιτροπής. Η Επιτροπή, εντός τριών μηνών από το πέρας της προθεσμίας για υποβολή εκδίδει εκτελεστική απόφαση για τη χορήγηση ή την απόρριψη της παρέκκλισης. Στις περιπτώσεις που η εθνική νομοθεσία τροποποιείται, το κράτος μέλος κοινοποιεί τις τροποποιήσεις στην Επιτροπή. Η Επιτροπή μπορεί να επανεξετάσει την εκτελεστική απόφαση που αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο. Στις περιπτώσεις στις οποίες η εθνική νομοθεσία που δεν έχει χαρακτηριστεί ασυμβίβαστη με το παρόν κεφάλαιο δεν εφαρμόζεται σε ένα πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο έχει χορηγηθεί παρέκκλιση των απαιτήσεων του παρόντος κεφαλαίου, η παρέκκλιση αυτή πρέπει να αποσυρθεί όσον αφορά αυτό το πιστωτικό ίδρυμα. Η Επιτροπή κοινοποιεί τις αποφάσεις της στις EAT. Η EAT δημοσιεύει κατάλογο των πιστωτικών ιδρυμάτων στα οποία έχει χορηγηθεί παρέκκλιση σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Ο κατάλογος πρέπει να ενημερώνεται συνεχώς.»

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
----------------------------------	--

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 4 της παρούσας γνώμης και αιτιολογία της τροποποίησης 1.

Τροποποίηση 18

Άρθρο 22 παράγραφος 3α (νέο)

Κανόνες που διέπουν τον υπολογισμό των κατώτατων ορίων

Δεν υπάρχει κείμενο	«3α. Για τους σκοπούς του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), ο υπολογισμός των ορίων για τις οντότητες που έχουν πραγματοποιήσει συγκέντρωση κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους, για τα δύο έτη πριν από τη συγκέντρωση θα βασίζεται στους συνδυασμένους λογαριασμούς των συγχωνευόμενων οντοτήτων.»
---------------------	---

Αιτιολογία

Σε περίπτωση συγκέντρωσης πιστωτικών ιδρυμάτων, για παράδειγμα συγχώνευσης, η οποία θα δημιουργήσει αμέσως ένα ενιαίο πιστωτικό ίδρυμα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού, θα πρέπει να αξιολογηθούν τα συνδυασμένα οικονομικά στοιχεία των πιστωτικών ιδρυμάτων που σχηματίζουν τη συγκέντρωση για τα δύο έτη πριν από τον σχηματισμό της συγκέντρωσης, προκειμένου να προσδιοριστεί αν τα κατώτατα όρια καλύπτονται από το νέο ενιαίο πιστωτικό ίδρυμα. Βλέπε επίσης τροποποίηση 7.

Τροποποίηση 19

Άρθρο 22 παράγραφος 4

Κανόνες που διέπουν τον υπολογισμό των κατώτατων ορίων

«4. Έως τις [Η ΥΕ να συμπληρώσει τη σωστή ημερομηνία 12 μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού], η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τα πιστωτικά ιδρύματα και τους ομίλους που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με το άρθρο 3 και τους γνωστοποιεί αμέσως στην ΕΑΤ. Μετά την ειδοποίηση από την αρμόδια αρχή, η ΕΑΤ δημοσιεύει αμέσως τον κατάλογο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Ο κατάλογος πρέπει να ενημερώνεται συνεχώς.»	«4. Έως τις [Η ΥΕ να συμπληρώσει τη σωστή ημερομηνία 12 μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος κανονισμού], η αρμόδια αρχή προσδιορίζει ετησίως τα πιστωτικά ιδρύματα και τους ομίλους που υπόκεινται στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με το άρθρο 3 και τους γνωστοποιεί αμέσως στην ΕΑΤ. Μετά την ειδοποίηση από την αρμόδια αρχή, η ΕΑΤ δημοσιεύει αμέσως τον κατάλογο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Ο κατάλογος πρέπει να ενημερώνεται συνεχώς.»
--	---

Αιτιολογία

Η παρούσα τροποποίηση αποσκοπεί να εξασφαλίσει ότι ο κατάλογος των πιστωτικών ιδρυμάτων στο πεδίο εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού ενημερώνεται ενόσω τα στοιχεία ή η δομή των ιδρυμάτων αλλάζουν με την πάροδο του χρόνου.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
Τροποποίηση 20 Άρθρο 28 παράγραφος 4 Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα	
«4. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, παρέχουν στις αρμόδιες αρχές την εξουσία να επιβάλλουν τουλάχιστον τις εξής διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα σε περίπτωση των παραβιάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1: α) εντολή που υποχρεώνει το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράβαση να διακόψει την παράνομη συμπεριφορά του και να μην την επαναλάβει· β) παραίτηση από κέρδη που αποκομίσθηκαν ή από την αποφυγή ζημιών λόγω της παράβασης, στην περίπτωση που το ύψος τους δύναται να προσδιοριστεί· γ) δημοσίευση προειδοποίησης που κατονομάζει τον υπεύθυνο και προσδιορίζει τη φύση της παράβασης· δ) ανάκληση ή αναστολή άδειας· ε) προσωρινή απαγόρευση σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο να ασκεί καθήκοντα διαχείρισης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3· στ) σε περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων, μόνιμη απαγόρευση σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο να ασκεί καθήκοντα διαχείρισης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3· ζ) επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων που ανέρχονται τουλάχιστον στο τριπλάσιο του ποσού των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, εάν το εν λόγω ποσό μπορεί να προσδιοριστεί· η) όσον αφορά φυσικά πρόσωπα, επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους έως 5 000 000 ευρώ ή, στα κράτη μέλη όπου το ευρώ δεν είναι το επίσημο νόμισμα, την αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού·	«4. Τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, παρέχουν στις αρμόδιες αρχές την εξουσία να επιβάλλουν τουλάχιστον τις εξής διοικητικές κυρώσεις και άλλα μέτρα σε περίπτωση των παραβιάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1: α) εντολή που υποχρεώνει το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράβαση να διακόψει την παράνομη συμπεριφορά του και να μην την επαναλάβει· β) παραίτηση από κέρδη που αποκομίσθηκαν ή από την αποφυγή ζημιών ζημίες που η αρμόδια αρχή εκτιμά ότι αποκτήθηκαν ή αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης στην περίπτωση που το ύψος τους δύναται να προσδιοριστεί· γ) δημοσίευση προειδοποίησης που κατονομάζει τον υπεύθυνο και προσδιορίζει τη φύση της παράβασης· δ) ανάκληση ή αναστολή άδειας· ε) προσωρινή απαγόρευση σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο να ασκεί καθήκοντα διαχείρισης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3· στ) σε περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων, μόνιμη απαγόρευση σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που θεωρείται υπεύθυνο να ασκεί καθήκοντα διαχείρισης της οντότητας που αναφέρεται στο άρθρο 3· ζ) επιβολή διοικητικών χρηματικών κυρώσεων που ανέρχονται έως και το διπλάσιο του ποσού του οφέλους που αποκομίστηκε από την παράβαση, εάν το εν λόγω όφελος μπορεί να προσδιοριστεί· η) σε περίπτωση φυσικών προσώπων, επιβολή διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους έως και 5 000 000 ευρώ ή, στα κράτη μέλη όπου το ευρώ δεν είναι το επίσημο νόμισμα, την αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
θ) όσον αφορά νομικά πρόσωπα, επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους τουλάχιστον ίσου με το 10 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου με βάση τους τελευταίους διαθέσιμους λογαριασμούς εγκεκριμένους από το διοικητικό όργανο· σε περίπτωση που το νομικό πρόσωπο είναι μητρική επιχείρηση ή θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που έχει υποχρέωση κατάρτισης ενοποιημένων οικονομικών λογαριασμών σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ, ο σχετικός συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών θα είναι ο συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών ή το αντίστοιχο είδος εισοδήματος σύμφωνα με το σχετικό λογιστικό καθεστώς με βάση τους τελευταίους διαθέσιμους ενοποιημένους λογαριασμούς εγκεκριμένους από το διοικητικό όργανο της τελικής μητρικής επιχείρησης. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να έχουν εξουσίες επιπλέον αυτών που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και μπορούν να προβλέπουν ευρύτερο πεδίο εφαρμογής των κυρώσεων και υψηλότερα επίπεδα ποινών από αυτά που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο.»	θ) σε περίπτωση νομικών προσώπων, επιβολή διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους έως και 10 % του συνολικού ετήσιου καθαρού κύκλου εργασιών, συμπεριλαμβανομένου του ακαθάριστου εισοδήματος που αποτελείται από εισπρακτέους τόκους και εξομοιούμενα έσοδα, έσοδα από μετοχές και άλλους τίτλους μεταβλητής ή σταθερής απόδοσης, και προμήθειες ή αμοιβές της επιχείρησης εισπρακτέες σύμφωνα με το άρθρο 316 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος· ζ) επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων που ανέρχονται τουλάχιστον στο τριπλάσιο του ποσού των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν λόγω της παράβασης, εάν το εν λόγω ποσό μπορεί να προσδιοριστεί· η) όσον αφορά φυσικά πρόσωπα, επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους έως 5 000 000 ευρώ ή, στα κράτη μέλη όπου το ευρώ δεν είναι το επίσημο νόμισμα, την αντίστοιχη αξία στο εθνικό νόμισμα κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού· θ) όσον αφορά νομικά πρόσωπα, επιβολή μέγιστων διοικητικών χρηματικών κυρώσεων ύψους τουλάχιστον ίσου με το 10 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών του νομικού προσώπου με βάση τους τελευταίους διαθέσιμους λογαριασμούς εγκεκριμένους από το διοικητικό όργανο· σε περίπτωση που το νομικό πρόσωπο είναι μητρική επιχείρηση ή θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που έχει υποχρέωση κατάρτισης ενοποιημένων οικονομικών λογαριασμών σύμφωνα με την οδηγία 2013/34/ΕΕ, ο σχετικός συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών θα είναι ο συνολικός ετήσιος κύκλος εργασιών ή το αντίστοιχο είδος εισοδήματος σύμφωνα με το σχετικό λογιστικό καθεστώς με βάση τους τελευταίους διαθέσιμους ενοποιημένους λογαριασμούς εγκεκριμένους από το διοικητικό όργανο της τελικής μητρικής επιχείρησης. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να έχουν εξουσίες επιπλέον αυτών που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και μπορούν να προβλέπουν ευρύτερο πεδίο εφαρμογής των κυρώσεων και υψηλότερα επίπεδα ποινών από αυτά που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο.»

Αιτιολογία

Η τροποποίηση προτείνεται προκειμένου να ευθυγραμμιστεί το επίπεδο των χρηματικών κυρώσεων στον προτεινόμενο κανονισμό με εκείνο της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Βλέπε παράγραφο 6 της παρούσας γνώμης.

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ (1)
Τροποποίηση 21 Άρθρο 28 παράγραφος 6 (νέο) Διοικητικές κυρώσεις και μέτρα	
Δεν υπάρχει κείμενο	«6. Σε περίπτωση παράβασης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η ΕΚΤ, ως αρμόδια αρχή, μπορεί να επιβάλει τις κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2013.»

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 6 της παρούσας γνώμης.

Τροποποίηση 22 Άρθρο 29 Άσκηση των εποπτικών εξουσιών και κυρώσεις	
«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους και του επιπέδου των διοικητικών κυρώσεων και άλλων μέτρων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται κατά περίπτωση: α) η βαρύτητα και η διάρκεια της παράβασης· β) ο βαθμός ευθύνης του υπεύθυνου για την παράβαση· γ) η οικονομική ευρωστία του υπεύθυνου για την παράβαση, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως ο συνολικός κύκλος εργασιών στην περίπτωση νομικού προσώπου ή το ετήσιο εισόδημα στην περίπτωση φυσικού προσώπου· δ) η σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να προσδιορισθούν· ε) ο βαθμός συνεργασίας του προσώπου που είναι υπεύθυνο για την παράβαση με την αρμόδια αρχή, με την επιφύλαξη της ανάγκης εξασφάλισης της παράδοσης των κερδών που αποκομίσθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το πρόσωπο αυτό· στ) προηγούμενες παραβάσεις του υπεύθυνου για την παράβαση·	«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τον καθορισμό του είδους και του επιπέδου των διοικητικών κυρώσεων και άλλων μέτρων, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη όλες τις σχετικές περιστάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται κατά περίπτωση: α) η βαρύτητα και η διάρκεια της παράβασης· β) ο βαθμός ευθύνης του υπεύθυνου για την παράβαση· γ) η οικονομική ευρωστία του υπεύθυνου για την παράβαση, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως ο συνολικός κύκλος εργασιών στην περίπτωση νομικού προσώπου ή το ετήσιο εισόδημα στην περίπτωση φυσικού προσώπου· δ) η σπουδαιότητα των κερδών που αποκτήθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν που η αρμόδια αρχή εκτιμά ότι αποκτήθηκαν ή αποφεύχθηκαν από το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την παράβαση, στον βαθμό που μπορούν να προσδιορισθούν· ε) ο βαθμός συνεργασίας του προσώπου που είναι υπεύθυνο για την παράβαση με την αρμόδια αρχή, με την επιφύλαξη της ανάγκης εξασφάλισης της παράδοσης των κερδών που αποκομίσθηκαν ή των ζημιών που αποφεύχθηκαν από το πρόσωπο αυτό· στ) προηγούμενες παραβάσεις του υπεύθυνου για την παράβαση·

Κείμενο που προτείνει η Επιτροπή	Τροποποιήσεις που προτείνει η ΕΚΤ ⁽¹⁾
ζ) τα μέτρα που λαμβάνονται από τον υπεύθυνο για την παράβαση προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψή της·	ζ) τα μέτρα που λαμβάνονται από τον υπεύθυνο για την παράβαση προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψή της·
η) τυχόν πιθανές συστημικές συνέπειες της παράβασης.»	η) τυχόν πιθανές συστημικές συνέπειες της παράβασης.»

Αιτιολογία

Βλέπε παράγραφο 6 της παρούσας γνώμης.

Τροποποίηση 23

Άρθρο 34

Επανεξέταση

«Η Επιτροπή, σε τακτική βάση, παρακολουθεί τις επιπτώσεις των κανόνων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης συνολικά, λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων της δομής της αγοράς καθώς και της ανάπτυξης και των δραστηριοτήτων των οντοτήτων που ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, και διατυπώνοντας κατάλληλες προτάσεις. Η επανεξέταση επικεντρώνεται ιδίως στην εφαρμογή των κατωτάτων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 3, στην εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6, στο πεδίο των δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8, καθώς και στην καταλληλότητα των παραμέτρων που καθορίζονται στο άρθρο 9. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2020 και σε τακτική βάση στη συνέχεια, η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη τις απόψεις των αρμόδιων αρχών, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση που συμπεριλαμβάνει τα προαναφερθέντα θέματα, συνοδευόμενη ενδεχομένως από νομοθετική πρόταση.»

«Η Επιτροπή, σε τακτική βάση, παρακολουθεί τις επιπτώσεις των κανόνων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό όσον αφορά την επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης συνολικά, λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων της δομής της αγοράς καθώς και της ανάπτυξης και των δραστηριοτήτων των οντοτήτων που ρυθμίζονται από τον παρόντα κανονισμό, και διατυπώνοντας κατάλληλες προτάσεις. Η επανεξέταση επικεντρώνεται ιδίως στην **καταλληλότητα και την** εφαρμογή των κατωτάτων ορίων που αναφέρονται στο άρθρο 3, στην εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα της απαγόρευσης που προβλέπεται στο άρθρο 6, **συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων από την απαγόρευση που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο**, στο πεδίο των δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8, καθώς και στην καταλληλότητα των παραμέτρων που καθορίζονται στο άρθρο 9. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2020 και σε τακτική βάση στη συνέχεια, η Επιτροπή, αφού λάβει υπόψη τις απόψεις των αρμόδιων αρχών, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση που συμπεριλαμβάνει τα προαναφερθέντα θέματα, συνοδευόμενη ενδεχομένως από νομοθετική πρόταση.»

Αιτιολογία

Βλέπε παραγράφους 1.2 και 2.3 της παρούσας γνώμης.

⁽¹⁾ Οι έντονοι χαρακτήρες στο κείμενο υποδηλώνουν πρόταση της ΕΚΤ για την προσθήκη νέου κειμένου. Η διαγράμμιση στο σώμα του κειμένου υποδηλώνει πρόταση της ΕΚΤ για διαγραφή κειμένου.

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ισοτιμίες του ευρώ ⁽¹⁾

24 Απριλίου 2015

(2015/C 137/03)

1 ευρώ =

	Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία		Νομισματική μονάδα	Ισοτιμία
USD	δολάριο ΗΠΑ	1,0824	CAD	δολάριο Καναδά	1,3118
JPY	ιαπωνικό γιεν	129,36	HKD	δολάριο Χονγκ Κονγκ	8,3886
DKK	δανική κορόνα	7,4607	NZD	δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,4305
GBP	λίρα στερλίνα	0,71590	SGD	δολάριο Σιγκαπούρης	1,4477
SEK	σουηδική κορόνα	9,3816	KRW	ουόν Νότιας Κορέας	1 167,10
CHF	ελβετικό φράγκο	1,0338	ZAR	νοτιοαφρικανικό ραντ	13,1863
ISK	ισλανδική κορόνα		CNY	κινεζικό ρενμινπί γιουάν	6,7053
NOK	νορβηγική κορόνα	8,4750	HRK	κροατική κούνα	7,6075
BGN	βουλγαρικό λεβ	1,9558	IDR	ρουπία Ινδονησίας	14 021,41
CZK	τσεχική κορόνα	27,454	MYR	μαλαισιανό ρινγκίτ	3,8686
HUF	ουγγρικό φιορίνι	301,48	PHP	πέσο Φιλιππινών	47,930
PLN	πολωνικό ζλότι	4,0131	RUB	ρωσικό ρούβλι	55,4355
RON	ρουμανικό λέου	4,4162	THB	ταϊλανδικό μπατ	35,232
TRY	τουρκική λίρα	2,9565	BRL	ρεάλ Βραζιλίας	3,2183
AUD	δολάριο Αυστραλίας	1,3884	MXN	πέσο Μεξικού	16,6235
			INR	ινδική ρουπία	68,8001

⁽¹⁾ Πηγή: Ισοτιμίες αναφοράς που δημοσιεύονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Ανακοίνωση της γαλλικής κυβέρνησης σύμφωνα με την οδηγία 94/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους όρους χορήγησης και χρήσης των αδειών αναζήτησης, εξερεύνησης και παραγωγής υδρογονανθράκων ⁽¹⁾

(Αγγελία σχετικά με την αίτηση έκδοσης αποκλειστικής άδειας αναζήτησης συμβατικών υγρών ή αέριων υδρογονανθράκων, αποκαλούμενης «Permis de Parentis Maritime Sud»)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2015/C 137/04)

Με την από 30 Ιουνίου 2014 αίτησή τους, οι εταιρείες Red Rio Petroleum Ltd. (No. 69, 9 Albert Embankment, London SE1 7HD, Ηνωμένο Βασίλειο) και Saturn Petroleum Ltd. (TM Services (UK) Ltd., 5 Charterhouse Sq, London EC1M 6PX, Ηνωμένο Βασίλειο) ζήτησαν από κοινού να τους χορηγηθεί αποκλειστική άδεια πενταετούς διάρκειας για την αναζήτηση συμβατικών υγρών ή αέριων υδρογονανθράκων, αποκαλούμενη άδεια «Parentis Maritime Sud», η οποία καλύπτει εδάφη των διοικητικών διαμερισμάτων Landes και Pyrénées-Atlantiques.

Η έκταση που καλύπτει η εν λόγω άδεια οριοθετείται από ευθύγραμμα τμήματα που ενώνουν τα κατωτέρω οριζόμενα σημεία:

Σημείο	Ως προς τον μεσημβρινό του Greenwich RGF93
A	Τομή του παραλλήλου 44°06'00" με τη διαχωριστική γραμμή των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών της Γαλλίας και της Ισπανίας
B	Τομή του παραλλήλου 44°06'00" με τη γαλλική ακτογραμμή του Ατλαντικού
C	Σημείο τομής της γαλλικής ακτογραμμής του Ατλαντικού με τη μεθόριο Ισπανίας-Γαλλίας

Η ούτως οριοθετούμενη έκταση καλύπτει επιφάνεια περίπου 3 587 km².

Υποβολή αιτήσεων και κριτήρια εκχώρησης των δικαιωμάτων

Οι υποβάλλοντες την αίτηση για την άδεια «Parentis Maritime Sud» και τις ανταγωνιστικές αιτήσεις οφείλουν να αποδείξουν ότι πληρούν τις απαραίτητες προϋποθέσεις για τη χορήγηση των δικαιωμάτων που ορίζονται στα άρθρα 4 και 5 του διατάγματος αριθ. 2006-648, της 2ας Ιουνίου 2006, περί εξορυκτικών δικαιωμάτων και δικαιωμάτων υπόγειας αποθήκευσης, όπως τροποποιήθηκε (Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας, της 3ης Ιουνίου 2006).

Οι ενδιαφερόμενες εταιρείες μπορούν να υποβάλουν ανταγωνιστικές αιτήσεις εντός προθεσμίας ενενήντα ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται συνοπτικά στην «Ανακοίνωση σχετικά με την απόκτηση δικαιωμάτων εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων στη Γαλλία», η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C 374, της 30ής Δεκεμβρίου 1994, σ. 11, και καθορίστηκε με το διάταγμα αριθ. 2006-648, της 2ας Ιουνίου 2006, περί εξορυκτικών δικαιωμάτων και δικαιωμάτων υπόγειας αποθήκευσης, όπως τροποποιήθηκε (Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας, της 3ης Ιουνίου 2006).

Οι ανταγωνιστικές αιτήσεις υποβάλλονται στο Υπουργείο Οικολογίας, Αειφόρου Ανάπτυξης και Ενέργειας στην κατωτέρω διεύθυνση. Οι αποφάσεις σχετικά με την αίτηση Parentis Maritime Sud και τις ανταγωνιστικές αιτήσεις θα ληφθούν έως τις 16 Αυγούστου 2016 το αργότερο.

Προϋποθέσεις και απαιτήσεις σχετικά με την άσκηση και την παύση της δραστηριότητας

Οι αιτούμενοι καλούνται να ανατρέξουν στα άρθρα L.161-1 και L.161-2 του μεταλλευτικού κώδικα και στο διάταγμα αριθ. 2006-649, της 2ας Ιουνίου 2006, όπως τροποποιήθηκε, περί εξορυκτικών δραστηριοτήτων, εργασιών υπόγειας αποθήκευσης και επιτήρησης ορυχείων και υπογείων αποθηκών (Επίσημη Εφημερίδα της Γαλλικής Δημοκρατίας, της 3ης Ιουνίου 2006).

Συμπληρωματικές πληροφορίες παρέχονται από το Υπουργείο Οικολογίας, Αειφόρου ανάπτυξης και Ενέργειας: ministère de l'écologie, du développement durable et de l'énergie, Bureau exploration et production des hydrocarbures (Tour Séquoia, 1, place Carpeaux, 92800 Puteaux, France, τηλ. +33 140819527).

Οι προαναφερόμενες κανονιστικές διατάξεις διατίθενται στον δικτυακό τόπο Légifrance: <http://www.legifrance.gouv.fr>

⁽¹⁾ EE L 164 της 30.6.1994, σ. 3.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ανακοίνωση σχετικά με την επικείμενη λήξη της ισχύος ορισμένων αντισταθμιστικών μέτρων

(2015/C 137/05)

1. Όπως προβλέπεται στο άρθρο 18 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή γνωστοποιεί ότι, αν δεν κινηθεί επανεξέταση σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία, τα αντισταθμιστικά μέτρα που αναφέρονται παρακάτω θα λήξουν την ημερομηνία που καθορίζεται στον κατωτέρω πίνακα.

2. Διαδικασία

Οι παραγωγοί της Ένωσης μπορούν να υποβάλουν γραπτή αίτηση επανεξέτασης. Η αίτηση αυτή πρέπει να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η λήξη της ισχύος των μέτρων είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή την επανάληψη της επιδότησης και της ζημίας.

Αν η Επιτροπή αποφασίσει να επανεξετάσει τα εν λόγω μέτρα, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπρόσωποι της εξαγουσας χώρας και οι παραγωγοί της Ένωσης θα έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν, να αντικρούσουν ή να σχολιάσουν τα στοιχεία που παρατίθενται στην αίτηση επανεξέτασης.

3. Προθεσμία

Οι παραγωγοί της Ένωσης μπορούν να υποβάλουν γραπτή αίτηση επανεξέτασης, με βάση τα ανωτέρω, η οποία πρέπει να περιέλθει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Directorate-General for Trade (Unit H-1), CHAR 4/39, 1000 Brussels, Belgium ⁽²⁾ ανά πάσα στιγμή από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης αλλά το αργότερο τρεις μήνες πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στον κατωτέρω πίνακα.

4. Η παρούσα ανακοίνωση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 597/2009.

Προϊόν	Χώρα/-ες καταγωγής ή εξαγωγής	Μέτρα	Παραπομπή	Ημερομηνία λήξης ⁽¹⁾
Φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και βασικά συστατικά τους στοιχεία (π.χ. κυψέλες)	Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας	Αντισταθμιστικός δασμός Αναλήψεις υποχρεώσεων	Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1239/2013 του Συμβουλίου, για την επιβολή οριστικού αντισταθμιστικού δασμού σχετικά με τις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψέλες) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 325 της 5.12.2013, σ. 66). Εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής (ΕΕ L 325 της 5.12.2013, σ. 214).	7.12.2015

⁽¹⁾ Το μέτρο λήγει τα μεσάνυχτα της ημέρας που αναφέρεται στην παρούσα στήλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 188 της 18.7.2009, σ. 93.

⁽²⁾ Φαξ +32 22956505.

Ανακοίνωση σχετικά με την επικείμενη λήξη της ισχύος ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ

(2015/C 137/06)

1. Όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾, η Επιτροπή γνωστοποιεί ότι, αν δεν κινηθεί επανεξέταση σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία, τα μέτρα αντιντάμπινγκ που αναφέρονται παρακάτω θα λήξουν την ημερομηνία που καθορίζεται στον κατωτέρω πίνακα.

2. Διαδικασία

Οι παραγωγοί της Ένωσης μπορούν να υποβάλουν γραπτή αίτηση επανεξέτασης. Η αίτηση αυτή πρέπει να περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η λήξη της ισχύος των μέτρων είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή την επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας.

Αν η Επιτροπή αποφασίσει να επανεξετάσει τα εν λόγω μέτρα, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπρόσωποι της εξαγουσας χώρας και οι παραγωγοί της Ένωσης θα έχουν τη δυνατότητα να αναπτύξουν, να αντικρούσουν ή να σχολιάσουν τα στοιχεία που παρατίθενται στην αίτηση επανεξέτασης.

3. Προθεσμία

Οι παραγωγοί της Ένωσης μπορούν να υποβάλουν γραπτή αίτηση επανεξέτασης, με βάση τα ανωτέρω, η οποία πρέπει να περιέλθει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Directorate-General for Trade (Unit H-1), CHAR 4/39, 1000 Brussels, Belgium ⁽²⁾ ανά πάσα στιγμή από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης αλλά το αργότερο τρεις μήνες πριν από την ημερομηνία που αναφέρεται στον κατωτέρω πίνακα.

4. Η παρούσα ανακοίνωση δημοσιεύεται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009.

Προϊόν	Χώρα/-ες καταγωγής ή εξαγωγής	Μέτρα	Παραπομπή	Ημερομηνία λήξης ⁽¹⁾
Φωτοβολταϊκές συστοιχίες κρυσταλλικού πυριτίου και βασικά συστατικά τους στοιχεία (π.χ. κυψέλες)	Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας	Δασμός αντιντάμπινγκ	Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1238/2013 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές φωτοβολταϊκών συστοιχιών κρυσταλλικού πυριτίου και βασικών συστατικών στοιχείων (π.χ. κυψελών) καταγωγής ή προέλευσης Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 325 της 5.12.2013, σ. 1).	7.12.2015
		Αναλήψεις υποχρεώσεων	Εκτελεστική απόφαση 2013/707/ΕΕ της Επιτροπής (ΕΕ L 325 της 5.12.2013, σ. 214).	

⁽¹⁾ Το μέτρο λήγει τα μεσάνυχτα της ημέρας που αναφέρεται στην παρούσα στήλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 343 της 22.12.2009, σ. 51.

⁽²⁾ Φαξ +32 22956505.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης

(Υπόθεση M.7529 — Mohawk Industries / International Flooring Systems)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2015/C 137/07)

1. Στις 17 Απριλίου 2015 η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου⁽¹⁾, με την οποία η Mohawk Industries, Inc («Mohawk», ΗΠΑ) αποκτά, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού συγκεντρώσεων, έλεγχο του συνόλου της International Flooring Systems SA («IFS», Λουξεμβούργο), με αγορά μετοχών. Η ίδια συγκέντρωση είχε ήδη γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή στις 2 Μαρτίου 2015, αλλά στη συνέχεια η γνωστοποίηση αποσύρθηκε στις 24 Μαρτίου 2015.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για τη Mohawk Industries: επιχείρηση με έδρα στις ΗΠΑ που δραστηριοποιείται παγκοσμίως στην παραγωγή και προμήθεια πετασμάτων με βάση το ξύλο, μονωτικών υλικών και ευρέος φάσματος προϊόντων επένδυσης δαπέδου, όπως τάπητες, χαλιά, παρκέτα, πολυστρωματικές επενδύσεις, κεραμικές πλάκες, πέτρες και δάπεδα βινυλίου· χορηγεί επίσης άδειες εκμετάλλευσης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας σχετικά με τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή προϊόντων επένδυσης δαπέδου· εντός του ΕΟΧ, δραστηριοποιείται κυρίως μέσω της εξ ολοκλήρου θυγατρικής της Unilin,
- για την IFS: όμιλος εταιρειών με έδρα στο Λουξεμβούργο που δραστηριοποιείται στην παραγωγή και προμήθεια δαπέδων βινυλίου, πολυστρωματικών επενδύσεων δαπέδων και πετασμάτων με βάση το ξύλο, ειδικότερα ακατέργαστων και επιστρωμένων πλακών MDF· χορηγεί επίσης άδειες εκμετάλλευσης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας σχετικά με τεχνολογίες που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή προϊόντων επένδυσης δαπέδου.

3. Κατόπιν προκαταρκτικής εξέτασης, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα πράξη θα μπορούσε να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού συγκεντρώσεων. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να της υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις για τη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός 10 ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά M.7529 — Mohawk Industries / International Flooring Systems. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ (+32 22964301), ηλεκτρονικά στην διεύθυνση COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2004, σ. 1 («Κανονισμός συγκεντρώσεων»).

